

บทที่ 8

ขยายดินแดนในทางตะวันตกและความขัดแย้ง (1841-1857)

ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาช่วงสิบห้าปีนี้ (1841-1857) มีลักษณะ เต่นส่องประการ ประการแรกคือหัวที่ขยายจดหมายผังแบบพิภูมายึดการรวมดินแดนสามพื้นาที่เข้ากับสหรัฐ อเมริกาคือดินแดนเท็กซัส ดินแดนโ�เรгон และดินแดนตะวันตกเฉียงใต้อันประกอบด้วยดินแดนแคลิฟอร์เนีย ดินแดนยุทธ่าห์ และดินแดนนิวเม็กซิโก มีผลทำให้คนอเมริกันหลังไอลอพยพาเข้าตั้งมั่น ในดินแดนตะวันตกเพิ่มมากขึ้น ประการที่สองคือความรู้สึกในลักษณะนิยมทางความรุนแรง เพิ่มมากขึ้น เป็นลำดับระหว่างคนอเมริกันภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันตก เพราะความแตกต่างกันในสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นประการสำคัญ อันมีผลนำไปสู่สังคมกลาง เมืองในปี 1861

1. สหรัฐอเมริกากลายได้การนำของวิลเลียม เฮนรี ฮาร์ริสัน 1841

วิลเลียม เฮนรี ฮาร์ริสัน (William Henry Harrison 1773-1841) ชาวนิวยอร์ก เนย์ เป็นประธานาธิบดีคนแรกจากพรรครวบในลำดับประธานาธิบดีคนที่เก้าของสหรัฐอเมริกา บริหารประเทศช่วงเวลาสั้นที่สุดคือเพียงหนึ่งเดือน (4 มีนาคม - 4 เมษายน 1841) เพราะล้วนชีวิตลงด้วยโรคคอตบาน ฮาร์ริสันเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่ง จอห์น ไทเลอร์ (John Tyler) เป็นรองประธานาธิบดีของฮาร์ริสัน และไทเลอร์เป็นรองประธานาธิบดีคนแรกที่เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีภายหลังการล้มชีวิตของฮาร์ริสัน

ช่วงหนึ่ง เดือนภายในก้าวจากการปกครองของฮาร์ริสัน สหรัฐอเมริกามีกรณีพิพาทกับอังกฤษ ในปี 1841 สืบเนื่องมาจากเรือรายปี 1838 (The Caroline Affair 1838) กล่าวคือ ในปี 1838 เรือกลไฟชื่อคาราลัยของพ่อค้าอเมริกันนิวยอร์กที่ลอบสังเวยิงของชา้แก่กลุ่ม กบฏชาวนิยมเชื้อสายอังกฤษที่ต่อต้านการปกครองอังกฤษในดินแดนแคนาดาที่จังหวัดก็ต้องอังกฤษ เรือถูกเพาทำลายและมีลูกเรืออเมริกันถูกฆ่าโดยกลุ่มชาวแคนาดาที่จังหวัดก็ต้องอังกฤษ กรณีพิพาทครั้งปี 1838 สร้างความไม่พอใจแก่คนอเมริกัน และการเจรจาระหว่างตัวแทนของสองชาตินี้ได้เกิดขึ้น แต่อย่างใด 11 มีนาคม 1841 ซึ่งเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ภายหลังฮาร์ริสันเข้าบริหารประเทศ

ปรากฏว่าคำราจที่เมืองบับพาโรานิวยอร์คได้จับกุมชาแคนาดาผู้หนึ่งได้และมั่นใจว่าเป็นหนึ่งในกลุ่มชาแคนาดาที่เเพการทำลายเรือคาระลายปี 1838 รัฐบาลอังกฤษเรียกร้องให้ปล่อยชาแคนาดาผู้นี้มิฉะนั้นอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่สัมภาระระหว่างอังกฤษกับสหรัฐอเมริกาได้ ฮาร์ริลันยอมบัญชีหนี้แก่รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศคือเตเนยล เวนสเตอร์เพื่อเจรจาข้อตกลงปี 1842 ภายหลังการสืบชีวิตของฮาร์ริลันสิ้นสุดลงในสมัยของจอห์น ไทเลอร์ด้วยข้อตกลงปี 1842 ภายหลังการสืบชีวิตของฮาร์ริลัน

2. สหราชอาณาจักรดำเนินการนำข้อตกลง ไทเลอร์ (1841-1845)

จอห์น ไทเลอร์ (John tyler 1790-1862) ชาวเวอร์จิเนียเป็นรองประธานาธิบดีคนแรกที่ก้าวขึ้นเป็นประธานาธิบดีภายหลังการสืบชีวิตของประธานาธิบดีวิลเลียม เฮนรี ฮาร์ริลัน จอห์น ไทเลอร์ เป็นประธานาธิบดีคนที่สิบ บริหารประเทศระหว่างปี 1841-1845 ในาระของฮาร์ริลันโดยไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี เดิมนั้นจอห์น ไทเลอร์สังกัดพรรครีพับลิกัน เดิมอยู่ด้วยกับพรรครีพับลิกันปี 1840 ลงแข่งขันตำแหน่งรองประธานาธิบดีคู่กับวิลเลียม เฮนรี ฮาร์ริลัน เพราะเห็นว่าพรรครีพับลิกันนโยบายสอดคล้องกับไทเลอร์ ในเรื่องต่อต้านการจัดตั้งธนาคารชาติสมัยที่สาม และต่อต้านการเพิ่มภาษีสินค้าขาเข้า

2.1 ไทเลอร์ต่อต้านนโยบายพรรครีพับลิกัน

เมื่อเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีปรากฏว่าไทเลอร์กล้ายเป็นนักการเมืองที่ไม่สามารถสังกัดพรรครีพับลิกันได้แม้แต่พรรครีพับลิกันเองซึ่งลังไงเลอร์ลงรับการเลือกตั้งในตำแหน่งรองประธานาธิบดี เพราะนโยบายการเมืองของพรรครีพับลิกันเปลี่ยนไปจากเดิม และไทเลอร์ไม่อาจยอมรับได้

ผู้นำของพรรครีพับลิกันนั้นคือ เฮนรี เคลล์ ผู้เคยเสนอนโยบายระบบอเมริกัน (The American System) เป็นที่ยอมรับและมีผลบังคับใช้มาแล้วในปี 1816 ในสมัยเจมส์ เมดิสัน ระบบอเมริกันมีผลดีทางลัทธมต่อการสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมสามภูมิภาคเข้าด้วยกันแต่นโยบายมุ่งเน้นให้ประโยชน์แก่นายทุนและหอค้าเป็นประการสำคัญด้วยการตั้งกำแพงภาษีสินค้าขาเข้าที่สูง และก่อตั้งธนาคารชาติทั้งนี้ธนาคารชาติสมัยที่สองได้หมดความลงในปี 1836 และอัตราการเรียกเก็บภาษีสินค้าขาเข้าในปี 1841 มีอัตราต่ำมากเกือบทุกห้องอัตราการเรียกเก็บภาษีสินค้าขาเข้าปี 1816 ตามข้อตกลงตามกฎหมายประนีประนอมการเก็บภาษีสินค้าขาเข้าปี 1833 (The Compromise Tariff Act 1833) มีผลทำให้หอค้าและผู้ประกอบการอุดสาหกรรม

เดือนธันวาคมมีสินค้าที่รับนำเข้าในอเมริกามาก

เยนรี เคลล์ต้องการใช้ช่วงเวลาที่พาร์คิวมีอำนาจทางการเมืองนี้นำระบบอเมริกันกลับมาใช้อีกรั้ง เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจการค้าและการเงินของอเมริกา เริ่มด้วยการเสนอต่อวุฒิสภาในวันที่ 7 กรกฎาคม 1841 ประกาศแรกคือให้ยกเลิกธนาคารกลาง (Independent Treasury) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลเช่นเดียวกับรัฐบาลกลางก่อตั้งขึ้นในปี 1840 ในสมัยมาร์ติน แวน บูเรน ประกาศที่สองจัดตั้งธนาคารแห่งชาติสมัยที่สามและเพิ่มภาษีสินค้าชาเข้า และประกาศที่สามจัดสรรเงินขายที่ดินทางตะวันตกระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลแห่งรัฐ¹

13 สิงหาคม 1841 รัฐสภาและจอห์น ไทรโลร์ เห็นพ้องต้องกันในประกาศยกเลิกธนาคารกลาง (The Independent Treasury Act 1840)² 16 สิงหาคม 1841 ไทรโลร์ใช้สิทธิประธานาธิบดียับยั้งกฎหมายจัดตั้งธนาคารชาติสมัยที่สามซึ่งผ่านรัฐสภาเรียบร้อยเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 1841 โดยที่เหตุผลว่าด้วยต่อรัฐธรรมนูญ³ สร้างความไม่พอใจอย่างมากแก่สมาชิกพาร์คิว และคนอเมริกันภาคเหนือซึ่งประกอบใหญ่ที่สุดในประเทศ 4 กันยายน 1841 รัฐสภาผ่านกฎหมายจัดสรรเงินขายที่ดินทางตะวันตกปี 1841 (The Distribution-Premption Act 1841) เพราะแรงผลักดันของสมาชิกรัฐสภาจากภาคใต้กำหนดสาระสำคัญคือถ้ารัฐสภาออกกฎหมายเพิ่มการเรียกเก็บภาษีสินค้าชาเข้ามากกว่าที่เป็นอยู่อันอัตราอีก 20 เบอร์เซนต์ อัตราเงินปันส่วนภารขายที่ดินทางตะวันตกที่รัฐบาลกลาง เศยาได้รับครึ่งหนึ่งจะถูกลดลงตามความเหมาะสม ด้วยกฎหมายจัดสรรเงินขายที่ดินทางตะวันตกปี 1841 มีส่วนอย่างมากในการอันควบคุมการออกกฎหมายกำหนดอัตราเพิ่มภาษีสินค้าชาเข้า อันเป็นการความอำนาจของคนอเมริกันภาคเหนือและภาคใต้ได้เป็นอย่างดี⁴ เพราะจอห์น ไทรโลร์ ปฏิเสธการก่อตั้งธนาคารชาติสมัยที่สามและการเพิ่มภาษีสินค้าชาเข้าเป็นผลให้สมาชิกพาร์คิวไม่พอใจการประท้วง และสมาชิกพาร์คิวที่ร่วมรัฐบาลกันลาออกจาก เยนรี เคลล์ เองได้ลาออกจาก การเป็นวุฒิสมาชิกในสมัยจอห์น ไทรโลร์

การต่อสู้และความขัดแย้งระหว่างพาร์คิวกับจอห์น ไทรโลร์ ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น 10 มกราคม 1843 สมาชิกพาร์คิวร่วมกันแสดงมติถอด (The Impeachment) จอห์น ไทรโลร์ ต่อสภาผู้แทนราษฎร การขอมติเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรเพื่อการฟ้องจอห์น ไทรโลร์ ในข้อต่อไปนี้布拉格ดูว่ามีสมาชิกพาร์คิวบางส่วนไม่เห็นด้วยและเข้าเป็นฝ่ายคอมเมโรดิชั่นสนับสนุน

2.2 จัดสรรคืนแคนนอนด์วันต่อ

จหท์น ไทรเลอร์ ให้การสนับสนุนกฎหมายจัดสรรที่ดินปี 1841 (The Pre-Emption Act 1841) กำหนดให้ผู้เข้าตั้งมั่นได้ครองดินแคนนอนด์ 160 เอเคอร์ โดยมีข้อแม้ว่าต้องเข้าทำเกษตรกรรมและจัดตั้งบ้านเรือนเป็นการถาวร ด้วยกฎหมายฉบับปี 1841 นี้มีผลบังคับใช้ในดินแดนอิลิโนย์ วิสคอนซิน มิวนิเชน ไมนาโซรา และไอโอวา

ในปี 1842 จหท์น ไทรเลอร์ ยุติการสู้รบระหว่างอินเดียนเผ่าเซมินอล (Seminole) กับทหารอเมริกันที่พยายามอพยพอินเดียนจากเพลอริดา เข้าตั้งมั่นใหม่ในพื้นที่ทางตะวันตกของแม่น้ำมิลชิลชิบีรายอินเดียนยอมจำนนโดยดี และรัฐบาลกลางได้เปิดดินแคนนอนด์ให้คนอเมริกันเข้าตั้งมั่นแทนเพื่อการยกราก เป็นรัฐในอนาคต 3 มีนาคม 1845 หนึ่งวันก่อนพ้นคำแห่งประธาณธิบดี จหท์น ไทรเลอร์ ลงนามรับเพลอริดาเข้ารวมกับสหภาพเป็นอันดับรัฐที่ 27 และเป็นอันดับที่ 14 ของกลุ่มรัฐมีทักษะ

2.3 ยุติธรรมที่พิพาทด้วยกฎหมายปี 1842

ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษไม่ราบรื่นเริ่มมาตั้งแต่สมัยมาร์คินแวน บูเรน ในกรณีการขายปี 1838 และกรณีพรอมแคนน์สหรัฐอเมริกากับแคนาดาปี 1839 ในสมัยวิลเลียม เอ็นรี ชาร์ริสันกรณีการจราจรอร์คัลชัวแคนาดาในปี 1841 ที่ส่งเสียงว่ามีส่วนร่วมเพื่อการขาย ความบาดหมางที่ความรุนแรงขึ้นในสมัยจหท์น ไทรเลอร์ กรณีเจ้าหน้าที่อังกฤษปล่อยทาสหลบหนีปี 1841 (The Slave Trade Controversy 1841)⁵

ปี 1833 อังกฤษประกาศเลิกทาสในอังกฤษและอาณานิคมอังกฤษทั้งหมด ขณะที่สหรัฐอเมริกาคงการมีทาสอยู่ กรณีเจ้าหน้าที่อังกฤษปล่อยทาสหลบหนีเกิดขึ้นในปี 1841 เมื่อเรือบรรทุกทาสอเมริกันนำทาสรามาหนึ่งร้อยคนจากเมืองแฮมตัน โรด (Hampton Road) เวอร์จิเนีย มุ่งสู่นิวออลีนส์ ระหว่างทางทาสก่อความวุ่นวายบังคับบดันให้นำเรือมุ่งสู่หมู่เกาะบาهامากลายตัว การปกครองของอังกฤษ ทันทีที่เรือบรรทุกทาสอเมริกันมาถึง เจ้าหน้าที่อังกฤษได้ปล่อยทาสให้มีอิสระ เจ้าของทาสอเมริกันต้องสูญเสียทาสซึ่งเสื่อมลงเป็นการสูญเสียทรัพย์สินและโทรศั้นมาก เรียกร้องให้รัฐบาลเจรจาแก้ไขปัญหา ขณะเดียวกันรัฐบาลอังกฤษทำเพิกเฉย

กล่าวเป็นปี 1842 มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในอังกฤษ รัฐบาลใหม่ของอังกฤษต้องการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐอเมริกา การเจรจาระหว่างตัวแทนของสองประเทศคือเดิมชื่นโดยลอร์ด แอชเบรตัน (Lord Ashburton) ในนามรัฐบาลอังกฤษและเดเนียล เวบสเตอร์ ในนามรัฐบาลอเมริกัน 9 สิงหาคม 1842 ทั้งสองฝ่ายตกลงกันด้วยสนธิสัญญาเวบสเตอร์-แอชเบรตันปี 1842 (The Webster-Ashburton Treaty 1842)⁶ ประการแรกคือบัญญัติแผนแม่บทน้ำ界 น้ำบรันสวิกด้วยเส้นกั้นพร้อมแผนที่ประกอบน้ำปัจจุบันเรื่อยมาทางตะวันตกยังเลี้น 45 องศา เนื้อที่เลสาบซองแบ่งกึ่งแม่น้ำเซนต์โลเรนส์ และจากที่เลสาบสูพีเรียไปทางตะวันตกถึงที่เลสาบวูด์ โดยเนื้อเส้นดังกล่าวเป็นเขตของอังกฤษ ได้เส้นดังกล่าวเป็นเขตของสหรัฐอเมริกา ประการที่สองอังกฤษอaths ต่อกรณีค่าาระรายปี 1838 และประการที่สามอังกฤษลัษฎาจะไม่มีการปลดปล่อยทาสเช่นเหตุการณ์ปี 1841 อีก ด้วยสนธิสัญญาปี 1842 มีส่วนอย่างมากในการอันหลัก เลียงส่งความและสร้างความเข้าใจอันศรีระหว่างกัน

2.4 หัวสนธิสัญญาการค้ากับจีนปี 1844⁷

สหรัฐอเมริกาทำการค้าขายกับจีนมาตั้งแต่ปี 1784 แต่ เพราะจีนห้ามแพ้อังกฤษในสงครามผื่นครั้งแรก (The First Opium War 1839-1842) อังกฤษบังคับให้จีนยกดินแดนบางส่วนของจีนให้อังกฤษและเปิดเมืองท่าเพิ่มขึ้นเพื่อให้อังกฤษเข้าค้าขายกับชาวจีน อันมีผลทำให้พ่อค้าอเมริกันต้องสูญเสียเสริภทางการค้าและสิทธิของพ่อค้าอเมริกันดูด้อยกว่าสิทธิของพ่อค้าอังกฤษในดินแดนจีน ด้วยเหตุผลดังกล่าวพ่อค้าอเมริกันได้เรียกร้องให้จีน ไอล์ฟ์ และรัฐสภาเจรจาเบิกทำนารีกับจีนอย่าง เป็นทางการ

ในปี 1842 จีน ไอล์ฟ์ แต่งตั้งค่าเลบ คัชชิง (Caleb Cushing) เป็นทูตเจรจากรับรัฐบาลจีน สนธิสัญญาปี 1844 กำหนดสาระสำคัญในด้านการค้าคือพ่อค้าอเมริกันได้รับสิทธิ์เดษทางการค้าทุกประการทั้งเที่ยงกับชาติตะวันตกอื่น ๆ และในด้านการเมืองคืออเมริกาได้รับสิทธิ์สภาพนอกอาณาเขต (extraterritoriality) อันหมายถึงคนอเมริกันในจีนหากทำผิดใดหันนำขึ้นศาลอเมริกัน ด้วยสนธิสัญญาปี 1844 นับเป็นการเบิดสัมพันธไมตรีทางการทุกอย่าง เป็นทางการครั้งแรกระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน

2.5 ความพยายามนำเท็กชัลเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา⁸

เท็กชัลประการแย่ด้วยการบกพร่องของ เม็กซิโกในปี 1836 และได้เสนอตัวเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกาในสมัยของแอนดรู แจ็คสัน และมาร์ติน แวน บูเรน แต่ได้รับการปฏิเสธตลอดเวลามา เพราะเกรงปัญหาภัยนอกประเทศระหว่างคนทางเหนือและทางใต้ในปัญหาที่ส่วนใหญ่ในประเทศที่ส่วนใหญ่ในประเทศเป็นชาวฟาร์มและใช้แรงงานทาสเป็นหลัก ไทรเลอร์ เอง เป็นคนทางใต้มีความคิดตลอดเวลาว่าต้องการรวมเท็กชัล แต่สมาชิกรัฐสภาจากทางเหนือให้การต่อต้านคัดค้าน เพราะมั่นใจว่าเท็กชัลจะต้องเข้ารวมกันกลุ่มรัฐมีทาส

ปัญหาเท็กชัลถูกนำกลับมาพิจารณาอีกครั้งในรัฐสภาในปี 1842 สาเหตุเพราะเม็กซิโกส่งกำลังเข้ารุกรานเท็กชัล อังกฤษเริ่มการเข้าแทรกแซง เท็กชัลด้วยการสนับสนุนให้เท็กชัล คงความเป็นอิสระ เพราะอังกฤษต้องการให้เท็กชัลเป็นรัฐกันชน (buffer state) ปกติกันการอพยพของคนอเมริกันสู่ดินแดนตะวันตกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการหลั่งไหลเข้าด้วยมั่นในเขตอิรากอนซึ่งอังกฤษและสหรัฐอเมริการ่วมกับบกพร่อง และอังกฤษซักขวานให้เท็กชัลเลิกทำสัมภาษณ์ความไม่พอใจอย่างมากแก่คนอเมริกันทางใต้ 23 สิงหาคม 1843 ประธานาธิบดีชานด้า แอนนาชื่นบกพรอง เม็กซิโกอีกครั้ง ได้ประกาศว่าหากสหรัฐอเมริการ่วมเท็กชัลนั้นย่อมหมายถึงสหภาพระหว่างสหรัฐอเมริกากับเม็กซิโก อย่างไรก็ตามสหรัฐอเมริกามิ่งกล้าคำชี้ของชานด้า แอนนา โดยในวันที่ 16 ตุลาคม 1843 ตัวแทนประธานาธิบดี แซน ยูสตัน แห่งเท็กชัลกับตัวแทนประธานาธิบดีจอห์น ไทรเลอร์ แห่งสหรัฐอเมริการ่วมเจรจา กันเพื่อหาแนวทางการรวมเท็กชัลเข้ากับสหรัฐอเมริกาแต่ผลการเจรจาได้รับการตอบปฏิเสธจากประธานาธิบดีแซน ยูสตัน เพราะแซน ยูสตัน เกรงการล้มเหลวของด้านคือเกรงการไม่อาจเข้ารวมได้กับสหรัฐอเมริกา เพราะการต่อต้านของวุฒิสมาชิกทางเหนือในนิਊเม็กซิโก และเกรงไม่ได้รับความช่วยเหลือจากอังกฤษ เพราะอังกฤษอาจคิดว่าเท็กชัลไม่ปฏิบัติตามคำขอ

อย่างไรก็ตามจอห์น ไทรเลอร์ ยังคงมีความคิดมุ่งมั่นเพื่อการรวมเท็กชัลให้ได้ก่อนพ้นตำแหน่งประธานาธิบดีโดยกำหนดให้จอห์น ชี แคลร์กัน รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศเร่งดำเนินการในเดือนพฤษภาคม 1844 เป็นผลให้วันที่ 12 เมษายน 1844 เท็กชัลให้การลงนามในสนธิสัญญาเพื่อการรวมเท็กชัลเข้ากับสหรัฐอเมริกา 18 เมษายน 1844 จอห์น ชี แคลร์กัน มี

หนังสือถึงรัฐบาลอังกฤษยืนยันการรวมเท็กซัส และ เท็กซัสจะคงการมีทาง 22 เมษายน 1844 จอห์น ไอลอร์ นำเสนองานต่อสภาน้ำเพื่อการรวมเท็กซัสเข้ากับสหรัฐอเมริกาต่อวุฒิสภา วุฒิสมาชิกผู้ได้รับเลือกตั้งแต่เดิมมาร่วมผู้อื่นในที่การคัดค้าน ด้วยมติสองในสามคัดค้านเป็นผลให้การรวมเท็กซัสเข้ากับสหรัฐอเมริกาในปี 1844 ไม่อาจกระทำได้

แม้ไม่สามารถนำเท็กซัสเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกาได้ในปี 1844 แต่จอห์น ไอลอร์ ยังคงให้การสนับสนุน และพยายามดำเนินการต่อไปอีก เพื่อให้รัฐสภา้มติรับเท็กซัส ต้นปี 1845 สภาผู้แทนราษฎร มติรับเท็กซัสเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา เพราะ เสียงข้าง เป็นมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภาคใต้ แต่ดังกล่าวได้นำเสนอต่อวุฒิสภาเป็นลำดับต่อไป 2 มีนาคม 1845 วุฒิสภา มีมติให้การเห็นชอบอันหมายถึงรัฐภานมติเห็นชอบในการนำเท็กซัสเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกาได้ในอนาคต

2.6 กำหนดวันเลือกตั้งประธานาธิบดีเมืองเบี้ยงการในปี 1845⁹

23 มกราคม 1845 รัฐภานมติกำหนดวันเลือกตั้งประธานาธิบดี (National Presidential Election Day) ให้มีผลใช้ก็อสต์ต่อไปโดยยึดเกณฑ์ วันอังคารหลังวันจันทร์ แรกของเดือนพฤษภาคมของทุก ๆ ช่วงระยะเวลาสี่ปี

2.7. การเลือกตั้งปี 1844

เพราะ จอห์น ไอลอร์ ต่อต้านและไม่สนองนโยบายพรมคริสต์ทั้งสิบสี่แห่ง ไม่สนับสนุนการรวมเท็กซัสเข้ากับสหรัฐอเมริกา มีผลทำให้สมาชิกพรมคริสต์หัวใจและไม่เสนอชื่อ ไอลอร์ลงรับการเลือกตั้งปี 1844 ในนามพรมคริสต์เสนอ เฮนรี เคลล์จากเคนทักกี ลงรับการเลือกตั้งในตำแหน่งประธานาธิบดี สำหรับพรมคริสต์เคนทักกี ลงรับการเลือกตั้งปี 1844 ในตำแหน่งประธานาธิบดี ใจความเชื่อว่าถึงเวลาแล้วที่สหรัฐอเมริกาต้องขยายดินแดนตะวันตกไปจรดชายฝั่งแปซิฟิก (Manifest Destiny) อันหมายถึง เท็กซัสและดินแดนที่ต้องเป็นของสหรัฐอเมริกา ด้วยความคาดหวังนี้เป็นผลให้พรมคริสต์เคนทักกีเรียกว่า เสียงในปี 1844 ว่า รวมเท็กซัสและยึดครองโอเรกอน (The re-annexation of Texas and re-occupation of Oregon) และ 54-40 หรือต่อสู้ (Fifty-four forty of fight) หมายความว่า สหรัฐอเมริกาต้องเข้ายึดครองดินแดนโอเรกอนใกล้ไปทางเหนือถึงเส้น

ขนาน 54 องศา 40 ลิบดา ให้ได้มั่นว่า สหรัฐอเมริกาจะต้องทำสังคมร่วมกับอังกฤษก็ตาม ด้วยคำชี้แจงกล่าวสร้างความพอใจย่างมากแก่คุณอเมริกัน ผลการนับคงแน่นคือ 祚ชนะการเลือกตั้งปี 1844.

3. สหรัฐอเมริกากายได้การนำของเจมส์ เค.โพล 1845-1849

เจมส์ เค.โพล (James K. Polk 1795-1849) ชาวカラไมนาเนื้อจากพี่ครุเด้มเครติก ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่สิบเอ็ดบริหารประเทศระหว่างปี 1845-1849 โดยมี จอร์ช เอ็ม.ดัลลัส (George M. Dallas) เป็นรองประธานาธิบดีนิวยอร์ก ห้ามการที่รัฐมุ่งดำเนินการคือ ลดอัตราภาษีสินค้าขาเข้า ก่อตั้งธนาคารกลาง ยอมรับการรวมดินแดนเท็กซัสเข้ากับสหรัฐอเมริกาทำให้ได้เสียงสนับสนุนจากคนทางใต้ ยุติปัญหาดินแดนไอโอเรอกอนกับอังกฤษอันมีผลให้รับเสียงสนับสนุนจากคนทางเหนือ และยึดครองดินแดนแคลิฟอร์เนียจากเม็กซิโก

3.1 ลดอัตราภาษีสินค้าขาเข้าปี 1846¹⁰

การลดอัตราภาษีสินค้าขาเข้าเป็นเพียงในนิวยอร์กหลักห้ามการของเจมส์ เค.โพล การดำเนินการนี้ในปี 1846 โดยโรเบอร์ต เจย์ วอลเคอร์ (Robert J. Walker) รัฐมนตรีกระทรวงการคลังร่างกฎหมายภาษีอาลเค็ต 1846 (The Walker Tariff Act 1846) ผ่านรัฐสภา มีผลบังคับใช้กำหนดรายชื่อประเทศ เกทของสินค้าชั้ดเจนที่รัฐบาลต้องตั้งกำหนดภาษีสินค้าเข้าสูง เพื่อให้การคุ้มครองอุดสาหกรรมเดียวกันในประเทศ สำหรับสินค้านานาชาติและก้าแฟยกเว้นการเสียภาษีสินค้าขาเข้าหรือเรียกเก็บในอัตราต่ำ กฎหมายภาษีอาลเค็ต ปี 1846 ได้ชื่อว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ร่างโดยฝ่ายบริหารและข้อกำหนดในกฎหมายเพื่อการเรียกเก็บภาษีขึ้นกับคุณภาพของสินค้าที่นำเข้ามากกว่าขึ้นกับปริมาณสินค้านำเข้า เช่น นาอัดตีที่ทำกัน

3.2 จัดตั้งธนาคารกลางในปี 1846¹¹

6 สิงหาคม 1846 รัฐสมมติผ่านกฎหมายธนาคารกลาง (The Independent Treasury Act 1846) กำหนดจัดตั้งธนาคารกลางทำหน้าที่รับฝากเงินและจ่ายเงินของรัฐบาลกลาง ธนาคารนี้ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1840 ในสมัยมาร์ติน แวน บูเรน และยกเลิกในปี 1841 ในสมัยจอห์น ไอกเลอร์ ครั้นมาในสมัยเจมส์ เค.โพล 祚ชนะการจำเป็นต้องมี

ธนาคารกลางไว้ทำหน้าที่เก็บรักษาเงินของรัฐบาลกลาง จึงได้กำหนดเป็นหนึ่งในนโยบายหลักห้ามประการ วันปี 1913 ธนาคารกลางรู้จักกันในนามชื่อใหม่ว่า "Federal Reserve Bank" ด้วยกฎหมายปี 1913 (The Federal Reserve Act 1913)

3.3 รวมทึกชั้สปี 1945

ในอดีตคืนเดนเท็กชั้สเป็นของสเปน ในปี 1820 เจ้าหน้าที่สเปนในเท็กชั้สอยุทโธปกรณ์ ห้ามเลส ออสติน (Moses Austin) นำครอบครัวอเมริกันเข้าดินแดนที่ตนงานเท็กชั้สได้ วันปี 1821 เม็กซิโกประกาศตนเป็นอิสระจากสเปน และได้เข้ายึดครองคืนเดนเท็กชั้สเป็นของ เม็กซิโกรวมทั้งได้ปกครองชาวอเมริกันจำนวน 300 คนครอบครัวในเท็กชั้สด้วย กายาได้การปกครองของรัฐบาล เม็กซิโก ชาวเท็กชั้สคงความผูกพันกับคนอเมริกันและรัฐบาลอเมริกันตลอดเวลา จากการกดขี่ข่มเหงของประธานาธิบดีชานด้า แอนนาแห่ง เม็กซิโก ทำให้ชาวเท็กชั้สต่อต้าน 4 มีนาคม 1836 ชาวเท็กชั้สประกาศแยกตัวจากการปกครองของ เม็กซิโกภายใต้ชื่อประเทศสาธารณรัฐเท็กชั้ส มีชื่อ ชูสตัน เป็นประธานาธิบดี 21 เมษายน 1836 ประธานาธิบดีชานด้า แอนนาแห่ง เม็กซิโก ยอมรับความพ่ายแพ้และยอมรับในเอกสารของสาธารณรัฐ เท็กชั้สตลอดจนยอมรับว่าแม่น้ำรีโร แกรนด์คือเลี้นกันพร้อมแต่ระหว่าง เม็กซิโกกับสาธารณรัฐเท็กชั้ส เท็กชั้สเสนอตัวเข้ารวมกับสาธารณรัฐอเมริกาในสมัยแอนดรู แจ็คสัน บุลล์มาร์ติน แวน บูเรน แต่ได้รับการปฏิเสธจากสาธารณรัฐ อเมริกาเพราะ แอนดรู แจ็คสัน เกรงบัญชาภัย nok ประ ประเทศระหว่าง เม็กซิโกกับสาธารณรัฐอเมริกา เพราะ รัฐบาลใหม่ของ เม็กซิโกไม่อนรับการแยกตัวออกจากเดนเท็กชั้ส การรวมเท็กชั้สเข้ากับสาธารณรัฐอเมริกาอาจทำให้เกิดส่วนรวมกับเม็กซิโกได้และเกรงบัญชาภัยในประ ประเทศระหว่างคนอเมริกัน กภาคเหนือที่ต่อต้านการมีทาส กับคนอเมริกันภาคใต้ที่ลับสนุนการมีทาส ความดึงเครียดจะมีมาก ในรัฐลากาถ้า เท็กชั้สเข้ารวมจะมีผลทำให้จำนวนรัฐมีทาสมีมากกว่าจำนวนรัฐเสรี 1 ณ สมัยจอห์น ไอล์เวอร์ ความพยายามนำ เท็กชั้สเข้ารวมทำได้เพียงรัฐลากามีมติเห็นชอบในวันที่ 2 มีนาคม 1845

ในสมัยเจมส์ เค. โพค คืนเดนเท็กชั้สเป็นคืนเดนเดน วันตกส่วนแรกที่สาธารณรัฐอเมริกานำ รวมสาเหตุเพราะ สาธารณรัฐอเมริกาที่ความสำคัญอย่างมากในการขยายดินแดนไปทางตะวันตก ชาว เท็กชั้สส่วนใหญ่คือคนอเมริกัน สาธารณรัฐอเมริกาเกรงการแทรกแซง เพิ่มมากขึ้นของพังอังกฤษและ เม็กซิโกในดินเดน เท็กชั้ส คนอเมริกันส่วนใหญ่ที่ความเห็นชอบในการนำ เท็กชั้สเข้ารวมเพราะ เหตุผลที่น้ำ เศรษฐกิจคือคนทางใต้ทำเกษตรกรรม ต้องการได้ดินเนื้าที่ดูดซึ่ง เท็กชั้สเพื่อการทำ

ไว้ฝ่าย และใช้แรงงานทาส คนทางเหนือทำอุตสาหกรรมและการค้ามองว่า เท็กซัส เป็นแหล่งวัตถุดีบดีต้องการซื้อฝ่ายจากเท็กซัสมานราคากู มองว่า เท็กซัส เป็นตลาดใหญ่ที่ซื้อสินค้าสำเร็จรูปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทางเหนือ

เจมส์ เค. โพค ดำเนินการรวมเท็กซัส¹² ก่อนการรวมเท็กซัสอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 29 ธันวาคม 1845 เจมส์ เค. โพค ได้เตรียมพร้อมด้านการทหารเพื่อบังคับการต่อ ด้านและรุกรานของ เม็กซิโก เพราะ เม็กซิกประกาศตัดสินพันธมิตรทางการทูตกับสหรัฐอเมริกา ในวันที่ 28 มีนาคม 1845 ภายหลังรับรู้คำแกล้งการซื้อของ เจมส์ เค. โพค ในวันที่ 4 มีนาคม 1845 ว่า สหรัฐอเมริกาจะรวมเท็กซัส 28 พฤษภาคม 1845 เจมส์ เค. โพค แต่งตั้ง นายพล ชาคาเรีย เทเลอร์ (Zachary Taylor) เป็นผู้บัญชาการทหารงานดินแดนและวันต่อมาจึงได้ ศูนย์ปฏิบัติการที่หลุยส์เซียนา กำหนดพร้อมเคลื่อนทหารจากหลุยส์เซียนาสู่เท็กซัสทันทีถ้า เม็กซิก รุกรานเท็กซัส 15 มิถุนายน 1845 ชาคาเรีย เทเลอร์ ได้รับคำสั่งให้เคลื่อนกำลังครึ่งที่บริเวณแม่น้ำริโอ แกรนด์

ด้านสาธารณรัฐเท็กซัสในวันที่ 23 มิถุนายน 1845 รัฐสภาของสาธารณรัฐเท็กซัส มีมติเห็นชอบในการรวมกับสหรัฐอเมริกา และในวันที่ 4 กรกฎาคม 1845 รัฐสภาสาธารณรัฐ เท็กซัส เรียกประชุมเป็นกรณีพิเศษเพื่อยืนยันครั้งสุดท้ายในการเข้ารวมกับสหรัฐอเมริกา

ฝ่ายสหรัฐอเมริกาได้ออกฤาษ์เดือนตุลาคม 1845 รัฐบาลกลางหยิ่ง เสียงคนอเมริกันต่อ การรวมเท็กซัส ผลปรากฏว่าจากการนับคะแนนในวันที่ 13 ตุลาคม 1845 คนอเมริกันได้การ ยอมรับ 29 ธันวาคม 1845 สหรัฐอเมริกาประกาศรวมเท็กซัสเป็นรัฐที่ 28 ของสหภาพ เพราะ เท็กซัสประกอบเกษตรกรรม ใช้ทักษะเป็นแรงงานหลัก เท็กซัสเลือกอยู่ในกลุ่มรัฐมีทักษะใน อันดับรัฐที่ 15

3.4 รวมดินแดนโอเรกอนในปี 1846

เขตโอเรกอน (Oregon Country) เป็นพื้นที่กว้างใหญ่ทางตะวันตกของเทือกเขา ร็อกกี้ระหว่างทางใต้ที่เส้น latitude 42 องศา (เส้นกั้นพรมแดนทางตอนเหนือของแคลิฟอร์เนีย) ไปทางเหนือ เหนือถึงเส้น latitude 54 องศา 40 ลิบดา (เส้นกั้นพรมแดนทางตอนใต้ของอะลาสกา) เขตโอเรกอนมี 4 ชาติรวมกันคือ คอร์อาบิน รุสเซีย อังกฤษและสหรัฐอเมริกา

สเปนเมืองลิทติชีครอง เขตไอเรกอนเพราะช้อตกลงปี 1434 ระหว่างสเปนกับโปรตุเกส กำหนดเส้นแบ่งเขตอำนาจ (The Line of Demarcation 1434) ทางตะวันออกของเส้นเป็นเขตของโปรตุเกส ทางตะวันตกของเส้นเป็นเขตของสเปนอัมเพิลรวมน้ำที่ปีอเมริกาด้วย แต่จากสนธิสัญญาปี 1819 ในสมัยเจมส์ มองโร สเปนพ่ายแพ้สหราชอาณาจักรและอเมริกา สเปนยอมถอนลิทติชีครองร่วมในเขตไอเรกอน อำนาจของสเปนคงมีเพียงในดินแดนใต้เส้น 42 องศา (ปัจจุบันคือแคลิฟอร์เนีย เรื่อยมาทางตะวันออกครอบคลุมที่ที่เป็นญี่ปุ่น นิวเม็กซิโก และเท็กซัส)

รุสเซียเมืองลิทติชีคครอบเขตไอเรกอนเพราะการเข้าสำรวจของนักสำรวจรุสเซียในปี 1714 อำนาจรุสเซียมีนาจะลาสก้าและพยาามขยายอำนาจเรื่อยเรี่ยบชายฝั่งแปซิฟิกลงมาทางใต้ถึงที่ท่านตอนเหนือของแคลิฟอร์เนียเพื่อครอง เขตไอเรกอนทั้งหมด การขยายอำนาจของรุสเซียลงมาทางใต้นี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประธานาธิบดีเจมส์ มองโร ประกาศว่าทะมอนโรในปี 1823 (The Monroe Doctrine 1823) กล่าวเรียกร้องไม่ให้รุสเซียและชาติ ญูโรบอ่น ๆ แทรกแซงหรือก่อตั้งอาณานิคมเพิ่มในที่ที่อเมริกา ตัววาระมอนโรปี 1823 เป็นผลให้รุสเซียถอนอำนาจออกจากดินแดนใต้เส้น 54 องศา 40 ลิบดา กล่าวคืออำนาจของรุสเซียคงมีเพียงในอะลาสก้าเท่านั้น

อังกฤษเมืองลิทติชีครอง เขตไอเรกอนเพราะคำประกาศของเชอร์ฟรานซีส เศรษฐระหว่างการสำรวจช่วงปี 1577-1580 และคำประกาศของกัปตันเจมส์ คุก ระหว่างการสำรวจช่วงปี 1776-1778 อังกฤษใช้เขตไอเรกอนเพื่อกำการค้าขนสัตว์กับอินเดียนภายใต้การดำเนินการของบริษัทฮัคสันส์ เบย์ (The Hudson's Bay Company) ศูนย์กลางการค้าในเขตไอเรกอนอยู่ที่ป้อมแวนคูเวอร์ ปัจจุบันอยู่ที่เมืองแวนคูเวอร์ในรัฐอชิสตัน (Vancouver, Washington) การค้าขนสัตว์สร้างความมั่งคั่งแก่พื้ด้าอังกฤษ

สหรัฐอเมริกามีเมืองลิทติชีครอง เขตไอเรกอนเพราะการเข้าสำรวจและค้าขนสัตว์ของพ่อค้าเมืองบอสตันชื่อโรเบอრต เกรย์ (Robert Gray) ในปี 1792 ตั้นศตวรรษที่ 19 บริษัทค้าขนสัตว์ของอเมริกันมีสองบริษัทคือ บริษัทร็อกกี้ เมาเท่น เฟอร์ (The Rocky Mountain Fur Company) และบริษัทอเมริกัน เฟอร์ (The American Fur Company) นับจากปี 1820 บริษัทอเมริกัน เฟอร์ ควบคุมการค้าขนสัตว์ทั้งหมดของพ่อค้าขนสัตว์อเมริกัน

เขตโวเรกอน นอกจากจะมีพ่อค้าขนสัตว์อเมริกันเข้าตั้งมั่นแล้วยังมีบาทหลวงหรือหมօสสอนศาสนา (Missionaries) เข้ามาศรัทธาด้วย คณบาทหลวงรุ่นแรกหน้าโดยเจ้าชัน ลี (Jason Lee) เป็นบาทหลวงโปรเตสแตนท์ในนิกายย่อยชื่อ เมธอดิสต์ (Methodist) ในปี 1834 batchang Lee ตั้งสำนักและโรงเรียนสอนเด็กอินเดียนที่บุเบภาวิลลาม็ตต์ (Willamette Valley) หลังจากนั้นมีบาทหลวงอีกมากมายเดินทางเข้ามาตั้งสำนักกระจายอยู่ทั่วไปตามเขตโวเรกอน

คนอเมริกันเข้าตั้งมั่นในเขตโวเรกอนเริ่มจากปี 1840 โดยอพยพมาเป็นกองเกวียนครัววนด้วยเส้นทางโวเรกอน (Oregon Trail) จากอิลลิโนย์ มุ่งสู่เขตโวเรกอน สรุปได้ว่าในเขตโวเรกอนมีคนอเมริกันสามกลุ่มเข้าตั้งมั่นคือพ่อค้าขนสัตว์ หมօสอนศาสนา และผู้อพยพอเมริกัน นับวันประชากรอเมริกันในเขตโวเรกอนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ

นับจากปี 1823 กล่าวได้ว่าเขตโวเรกอนมีอังกฤษและสหรัฐอเมริการ่วมกันยึดครอง การกำหนดเส้นแบ่งเขตมีขึ้นอย่างเป็นทางการด้วยสนธิสัญญาโวเรกอนปี 1846 (The Oregon Treaty 1846) สาธารณรัฐเสียงเรียกร้องของคนอเมริกันที่อังกฤษถอนอำนาจออกจากเขตโวเรกอนด้วยคำวัญที่ว่า 54-40 หรือต่อสู้ (Fifty-four forty or fight) ซึ่งหมายความว่าสหรัฐอเมริกาจะขยายอำนาจเข้าครอบครองเขตโวเรกอนทั้งหมดถึงเส้น界ที่ 54 องศา 40 ลิบดา. (พื้นที่ตั้งกล่าวบัญชีหรือรัฐบริติช รัฐลัมเบีย และดินแดนญี่ปุ่น ของแคนาดา) อังกฤษไม่ยอมรับแนวคิดเรียกร้องครั้งนี้ของคนอเมริกัน

เจมส์ เค. โรค ยุติสัญญาภิคือครองดินแดนโวเรกอนระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ¹³ การเจรจาเพื่อยุติสัญญาดินแดนโวเรกอนดำเนินการโดยเจมส์ บูชานาน (James Buchanan) ตัวแทนสหรัฐอเมริกา กับริชาร์ด พาเคนแฮม (Richard Pakenham) ตัวแทนอังกฤษ ผลการเจรจาคือวันที่ 21 พฤษภาคม 1846 อังกฤษยืนยันการถอนอำนาจยึดครองเขตโวเรกอนในพื้นที่ระหว่างเส้น界 42 องศาถึงเส้น界 49 องศา คำยืนยันนี้หมายความว่าเขตโวเรกอนทางตอนใต้ในส่วนพื้นที่ระหว่างเส้น界 42 องศาถึงเส้น界 49 องศาเป็นเขตของสหรัฐอเมริกา ส่วนเขตโวเรกอนทางตอนเหนือในส่วนพื้นที่นับจากเส้น界 49 องศาขึ้นไปถึงเส้น界 54 องศา 40 ลิบดา เป็นเขตของอังกฤษ คำยืนยันนี้ถูกร่างเป็นสนธิสัญญาโวเรกอนปี 1846 (The Oregon Treaty 1846) สนธิสัญญาโวเรกอนปี 1846

ถูกนำเสนอด้วยสิ่งแวดล้อม ได้รับการเห็นชอบ การรวมมือขึ้นอย่าง เป็นทางการในวันที่ 15 มิถุนายน 1846 เขตโอเรกอนถูกแบ่งระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษด้วยเส้น界线 49 องศา พื้นที่ในส่วนที่สหรัฐอเมริกาได้รับระหว่างเส้น界线 49 องศา ลงมาทางใต้ถึงเส้น界线 42 องศาเรียก ดินแดนโอเรกอน (Oregon Territory) ปัจจุบันเป็นพื้นที่ดังของ 3 รัฐคืออาชิคิลัน ไอ โอเรกอนและไอเดาราช เพราะดินแดนโอเรกอนเป็นพื้นที่อยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือ แม้นจะมีการประกอบการเกษตรกรรมแต่ไม่จำเป็นต้องใช้แรงงานทาส 3 รัฐเมื่อเข้ารวมกับสหภาพในเวลา ต่อมาต่างพูดกันนำดินแดนของตนเข้ารวมในกลุ่มรัฐเสรี

3.5 การรวมดินแดนตะวันตกเฉียงใต้ชายฝั่งแปซิฟิกในปี 1848

ดินแดนตะวันตกเฉียงใต้ชายฝั่งแปซิฟิกเป็นดินแดนที่ เม็กซิโกรับช่วงการมีอำนาจสืบต่อจากสเปน ครั้งแรกนั้นประกอบด้วยดินแดน 3 ผืนใหญ่คือแคลิฟอร์เนียบัน (Upper California) อยู่ทางตะวันตกสุดมีชายฝั่งตลอดติดแปซิฟิก นิวเม็กซิโก (New Mexico) และยูทาห์ (Utah) ดินแดนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกาได้มา เพราะมีชัยชนะเหนือเม็กซิโกในสงครามช่วงปี 1846-1847 (The Mexican War)

ดินแดนแคลิฟอร์เนียบันปัจจุบันคือแคลิฟอร์เนีย เป็นดินแดนที่สเปนยึดครองไว้เมื่อปี 1494 ซึ่งเดียวแก้เป็นได้ว่ารากรฐานความเจริญแบบอย่างสเปนด้านชนบทเพียง วัฒธรรมภาษา สสถาปัตยกรรม และศาสนาควบคู่ไปกับการปกครองและการค้าขั้นสัตห์ มีคนอเมริกันจำนวนมากอพยพเข้าตั้งมั่นในดินแดนนี้เพื่อทำเกษตรกรรม ในปี 1821 เม็กซิโกมีอำนาจเหนือดินแดนแคลิฟอร์เนียบันแทนสเปน คนอเมริกันคงยอมตนอยู่ภายใต้การปกครองของ เม็กซิโกโดยตั้งแต่ปี 1830 เป็นต้นมาปัญหาระหว่าง เม็กซิโกกับคนอเมริกันภายใต้การปกครองของ เม็กซิโกและรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้เริ่มขึ้นจากลาเตตุ เบื้องต้น 4 ประการคือประการแรกปัญหาความไม่สงบภายในเม็กซิโกโดยหลังจากปี 1821 เป็นต้นมา มีการปฏิวัติและกบฏแยกตัวจากอเมริกันหลายครั้ง ตลอดจนรัฐบาลไม่รับผิดชอบทุกสิ่งของประชาชนและผู้ทำการทุจริตบ่อยครั้ง เป็นผลให้คนอเมริกันภายใต้การปกครองของ เม็กซิโกคิดแยกตัวออกด้วยการอพยพอออกจากดินแดนภายใต้การปกครองของ เม็กซิโก เม็กซิโกไม่พอใจ ไม่มีการจับกุมและประหารชีวิตคนอเมริกัน เป็นจำนวนมากในชื่อหานามเจริญรักภักดีต่อรัฐบาล เม็กซิโก ประการที่สองปัญหาหนึ่งสืบต่อมาคือ เมริกันถูกทำลายเลือดสาดเนื่องจากสิ่งประการต่อไป กระชาติเม็กซิโก กระชาติเม็กซิโกจากสเปนในปี 1821 รัฐบาลเม็กซิโก

ต้องรับผิดชอบชาชีรรามเป็นเงินประมาณ \$2 ล้าน ประกาศที่สามเม็กซิโกขึ้นมากที่ค่อนเมริกันในสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุนชาวเท็กซัสก่อการปฏิวัติได้สำเร็จในปี 1836 เม็กซิโกคิดว่าความสำเร็จของชาชีรรามในปี 1836 เป็นการเริ่มต้นความพยายามของสหรัฐอเมริกาเพื่อยึดครองดินแดนตะวันตกเดิมๆ ของ เม็กซิโกทั้งหมดในอนาคต ประกาศที่สี่บัญญัติแคนนอนระหว่างเท็กซัสกับเม็กซิโก เท็กซัสอ้างแม่น้ำริโอ แกรนด์เป็นพรมแดนกั้นเท็กซัสกับเม็กซิโกชั่งสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุน แต่เม็กซิโกอ้างว่าแม่น้ำนูอีเซล (Nueces River) เป็นพรมแดนกั้นเท็กซัสกับเม็กซิโก แม่น้ำนูอีเซลนี้อยู่เหนือแม่น้ำริโอ แกรนด์ 50 ไมล์ อันมีผลทำให้พื้นที่ระหว่างแม่น้ำทั้งสอง เป็นแคนทรีพิพาก กองกำลังอเมริกากลายเด็กการนำของนายพลชาครี เทเลอร์ ประจำการใกล้แม่น้ำนูอีเซล และกองกำลังเม็กซิโกกันประจำการใกล้แม่น้ำริโอ แกรนด์

รัฐบาลสหรัฐอเมริกาให้ความสนใจดินแดนแคลิฟอร์เนียของเม็กซิกามากกว่าล้านอื่นใด เพราะมีแนวชายฝั่งตลอดติดมหาสมุทรแปซิฟิก หมายแก้การใช้เป็นท่าจอดเรือสินค้าเพื่อรับสินค้า เสบียงและน้ำจืดก่อนเข้ามหาสมุทรแปซิฟิกmany เอเชีย สหรัฐอเมริกามีความต้องการเพื่อการขยายดินแดนจุดชายฝั่งแปซิฟิก และมั่นใจว่าแคลิฟอร์เนียเป็นที่อุดมสมบูรณ์ หมายแก้การเข้าตั้งมั่นทำเกษตรกรรม

เจมส์ เค. โพค ต้องประกาศสงครามเม็กซิโกเพื่อให้ได้มาซึ่งดินแดนตะวันตกเดิมๆ¹⁴ เพราะบัญญัติบัญญัติแคนนอนอาจนำไปสู่สังหารมหะระหว่าง เม็กซิโกกับสหรัฐอเมริกา และความต้องการเพื่อขยายดินแดนจุดชายฝั่งแปซิฟิกเป็นเหตุให้เจมส์ เค. โพค เริ่มดำเนินการขึ้นแรกเพื่อให้ได้มาซึ่งดินแดน และยุติบัญญัติบัญญัติแคนนอนโดยในวันที่ 7 พฤศจิกายน 1845 ได้จัดส่งจดหมาย ชาลเดล (John Slidell) ชาวหลุยส์เซียนา เจรจา กับรัฐบาลเม็กซิโก เสนอขอซื้อดินแดนนี้ให้เม็กซิกานา ราคา \$5 ล้าน และแคลิฟอร์เนียในราคากลาง \$25 ล้าน รวมทั้งยังต้องรับผิดชอบหนี้สิน \$2 ล้านที่เม็กซิก เป็นหนี้ประจำกรอบเมริกันครั้งทำสังคมประการเสอกราช เม็กซิโก ถ้าเม็กซิโกยอมรับว่าแม่น้ำริโอ แกรนด์เป็นพรมแดนระหว่าง เท็กซัสของสหรัฐอเมริกากับเม็กซิโก 16 ธันวาคม 1845 จดหมาย ชาลเดลและคณะมาถึงนครเม็กซิกซ์โซรัฐบาลเม็กซิโกกำลังยุ่งกับบัญญัติความวุ่นวายภายในประเทศ รัฐบาลเม็กซิกอยู่ในสภาพการเจรจาด้วย ฯ ทั้งสิ้น เพราะรู้สึกว่าเม็กซิกาได้ลูกเสี้ยดินแดนเท็กซัสไปมากพอแล้วและไม่ต้องการสูญเสียดินแดนล่าวนำอีก เป็นผลให้คณะทุกตัวเมริกันจำเป็นต้องเดินทางกลับ

พระคุกปฏิเสธการเจรจาเป็นผลท้านเดือนเมษายน 1846 เจมส์ เค. apo ลั่ง นายพลชาครี เทเลอร์ เคลื่อนกองกำลังทหารอเมริกันจากแม่น้ำนูอิเชสู่แม่น้ำริโอแกรนด์ กองกำลังเม็กซิกันข้ามแม่น้ำริโอ แกรนด์เพื่อรับกองกำลังอเมริกัน การบุกเริ่มขึ้นในวันที่ 25 เมษายน 1846 เมื่อกองทหารเม็กซิกันเข้าโจมตีทหารพารานของเทเลอร์และมีคนอเมริกันบริราษฎายแดนหลังจากนั้นการบุกเริ่มทว่ากองกำลังสองฝ่ายทวีความรุนแรงขึ้น 13 พฤษภาคม 1846 รัฐสภาก็ได้ความเห็นชอบเพื่อการปราบปรามและเจมส์ เค. apo ประกาศสงคราม อันเป็นการเริ่มต้นสงครามระหว่างเม็กซิกันกับสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการ (The Mexican War)

สงครามเม็กซิกันใช้เวลา 2 ปีในการดำเนินการ กองกำลังอเมริกันได้วางความพร้อมในด้านอาวุธ กำลังพล การวางแผนการรบ และการบัญชาการรบอันมีผลสามารถพิชิตกองกำลังเม็กซิกันได้ในบันปลาย สมรภูมิรบมีด้วยกัน 3 แห่งคือ

1. การรบในนิวเม็กซิโกและแคลิฟอร์เนีย¹⁵ 13 พฤษภาคม 1846 สหรัฐอเมริกาประกาศสงครามกับเม็กซิกัน พลจัตวาสตีเพน เคียนี (Stephen W. Kearny) เห็นเป็นโอกาสดีที่สหรัฐอเมริกาจะยึดครองดินแดนแคลิฟอร์เนียและนิวเม็กซิโก มิถุนายน 1846 เคียนีนำกองกำลังอเมริกันจากบ้มลีเวนเวิช (Leavenworth) บนแม่น้ำมีลูร์รีในแคนซัสมุ่งยึดนาเม็กซิโก ลิงแคม 1846 ยึดเมืองชานดา ไฟ (Santa Fe) และนิวเม็กซิโกได้สำเร็จ กันยายน 1846 เคียนีนำกองกำลังล้วนหนึ่งข้ามทะเลบรรยายสู่แคลิฟอร์เนีย

ในดินแดนแคลิฟอร์เนียระหว่างวันที่ 14 มิถุนายน - 5 กรกฎาคม 1846 คนอเมริกันได้รวมตัวภายใต้ชื่อว่าธงหมี (Bear Flag) นำโดยร้อยเอกจอห์น ชี ฟรีมอนต์ (John C. Fremont) ปฏิบัติการต่อต้านการปกครองของรัฐบาลเม็กซิกันและประกาศก่อตั้งสาธารณรัฐแคลิฟอร์เนีย (The Republic of California) ที่เมืองโซโนมา (Sonoma) สาธารณรัฐแคลิฟอร์เนียถูกประกาศก่อตั้งอย่างเป็นทางการในวันที่ 7 กรกฎาคม 1846 ที่เมืองมอนเตเรย์ (Monterey) หันที่ที่พลเรือจัตวาจอห์น โลลท์ (John Sloat) ยกพลขึ้นบก 6 ธันวาคม 1846 ชานดิอีโก (San Diego) ถูกกองกำลังผสมของเคียนีรวมด้วยกับกองกำลังอเมริกันนำโดยฟรีมอนต์ และพลเรือจัต瓦ร์เบอร์ต เอฟ. สต็อกตัน (Robert F. Stockton) ยึดได้สำเร็จ มกราคม 1847 จากชานดิอีโกกองกำลังอเมริกันได้เข้ายึดลอส แองเจลลิส ชัยชนะเดือนเมกราคม 1847 เป็นการประกาศการพิชัยชนะอย่างสมบูรณ์ของสหรัฐอเมริกาเหนือ

ดินแดนนิวเม็กซิโกและแคลิฟอร์เนียบัน

2. การรบทรีเวลล์มั่นนารีโรแกรนด์และดินแดนตอนกลางของเม็กซิโก¹⁶ นายพลชาครี เทเลอร์ (Zachary Taylor) ได้รับคำสั่งให้ครองกำลังที่ลุ่มแม่น้ำรีโรแกรนด์ ในวันที่ 25 เมษายน 1846 เมื่อรู้ว่าทหารพรานอเมริกันถูกใจตี เทเลอร์ตอบชาติทันทีเป็นผลให้กองกำลังเม็กซิกันต้องถอนกลับเข้าเขตเม็กซิกอติดตามด้วยกองกำลังเทเลอร์ เมืองมอนเตอร์รี (Monterry) ของเม็กซิกอกองกำลังเทเลอร์ยึดได้ในวันที่ 21 กันยายน 1846 เพื่อพิชิตเม็กซิกอให้ได้เทเลอร์เห็นความจำเป็นต้องยึดนครเม็กซิก (Mexico City) ขณะนั้นชาตา แอนนาภัยมาเป็นผู้นำและผู้บัญชาการรบ ชาตา แอนนารู แผนการเดินทัพของเทเลอร์สู่นครเม็กซิกจึงนำกองกำลังเม็กซิกันสักดิการเคลื่อนกองกำลังของเทเลอร์ 22-23 กุมภาพันธ์ 1847 มีการประท้วงห่วงกองกำลังทั้งสองที่เมืองบัวนา เวสต้า (Buena Vista) กองกำลังเทเลอร์ชนะ กองกำลังชาตา แอนนาภัยหนี อันเป็นการบีด逼จากการบ้านที่ดังกล่าว เทเลอร์กล่าวเป็นวารบุรุษและส่งผลให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี 1848

3. พิชิตนครเม็กซิกาด้วยเรือในวันที่ 14 กันยายน 1847¹⁷ ต้นเดือนมีนาคม 1847 นายพลวินฟิลด์ สก็อต (Winfield Scott) ได้รับคำสั่งให้นำกองกำลังจากนิวอร์ลีมั่น ยึดนครเม็กซิก 27 มีนาคม 1847 ยึดเมืองท่าเวราครูซ (Veracruz) ได้ 8 เมษายน 1847 นำกำลังจากเวราครูซมุ่งสู่นครเม็กซิก ชาตา แอนนานำกำลังเม็กซิกันรับการบุกของกองกำลังอเมริกันนอกนครเม็กซิก การประท้วงห่วงกองกำลังทั้งสองฝ่ายมีขันระหัวงช่วง 18 เมษายน - 20 สิงหาคม 1847 กองกำลังอเมริกันภายใต้การนำของสก็อตมีชัยชนะ 14 กันยายน 1847 สก็อตนำกองกำลังอเมริกันยึดนครเม็กซิกาด้วยเรือ

พากมอร์มอนเข้าด้วยมั่นในดินแดนยุทธห้าม¹⁸ ยุทธห้ามเป็นดินแดนหนึ่งในสามของดินแดนตะวันตกเฉียงใต้ชายฝั่งแปซิฟิกภายใต้การปกครองของเม็กซิก ระหว่างสหคุรานเม็กซิกัน (1846-1847) ในเดือนกรกฎาคม 1847 พากมอร์มอน (Mormons or the Mormon Church or The Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints) ได้เข้าด้วยมั่นในดินแดนยุทธห้าม มอร์มอนเป็นผู้ก่อตั้งในคริสต์ศาสนาก่อตั้งโดยเจซเชฟ สmith (Joseph Smith) ในปี 1820 ที่เมืองโพลเมยรา (Polmyra) ในนิวยอร์ก คำสอนของลัทธิเม็กซิกันเขียนไว้ในคัมภีร์ มอร์มอน (The Book of Mormon) เพราะนิกายมอร์มอนไม่เป็นที่ยอมรับของชาวนิวยอร์ก

约瑟夫·斯密的教派在摩门教徒中非常有名，特别是在犹他州的摩门城（Independence）和新奥尔良（Nauvoo）。摩门教徒们为了逃避迫害，开始大规模地向西部迁移。1844年，约瑟夫·斯密在新奥尔良被谋杀，他的继任者 Brigham Young 决定将教会总部迁往犹他州的盐湖城（Great Salt Lake）。1847年9月，约15000名摩门教徒在 Young 的带领下，乘坐 70 多艘船，开始了著名的“西进之路”（The Mormon Trail），历时 8 个月，行程 1800 英里，最终到达了目的地。

摩门教徒在盐湖城建立了自己的社会、经济和宗教中心。他们通过辛勤劳动和自我牺牲，成功地在荒凉的盐湖地区建立了繁荣的社区。摩门教徒的信仰和价值观对美国西部的发展产生了深远的影响。然而，摩门教徒在盐湖城的建立也引起了当地土著居民的不满和冲突，导致了著名的“摩门战争”（Mormon War）。

1. 梅吉奇哥与墨西哥的和平条约（Mexican Cession, 1848）：1848 年 2 月 2 日，梅吉奇哥与墨西哥签订了《瓜达卢佩·希代洛条约》（Treaty of Guadalupe Hidalgo），根据该条约，美国获得了包括得克萨斯州在内的大部分墨西哥领土，支付给墨西哥 1500 万美元的赔款。

2. 美国向摩门教徒提供土地（Land Grant）：1850 年，美国国会通过了《摩门教徒土地法案》（Mormon Land Act），规定美国政府将向摩门教徒提供大量的土地，以支持他们在盐湖城的建设。

3. 盐湖城的建立（Establishment of Salt Lake City）：1847 年 9 月，摩门教徒在领袖 Brigham Young 的带领下，抵达了盐湖城，标志着摩门教徒在盐湖城的正式建立。

4. พรมแคนระหว่างสหรัฐอเมริกันเม็กซิโกคือลุ่มแม่น้ำรีโอแกรนด์

ผลของสนธิสัญญาปี 1848 ที่จารณาได้ 2 ประการ ประการแรกคือผลดี อันหมายถึงสหรัฐอเมริกาได้ครอบครองพื้นที่สองในท้าส่วนของเม็กซิโก 24 มกราคม 1848 เจมส์ ดับลิว. มาร์ชัล (James W. Marshall) ลูกจ้างในรังเลื่อยของจอห์น เอ. สัทเตอร์ (John A. Sutter) ที่เมืองชาคราเมโนราต (Sacramento) ในแคลิฟอร์เนียค้นพบทองคำวิเศษ ผลทำให้เกิดตึ่นทองงานปี 1849 (The Gold Rush of '49) ผู้ค้นพบนี้ลุดดินแคนแคลิฟอร์เนีย จากการเดินทางอย่างรวดเร็วเป็นผลให้แคลิฟอร์เนียเข้ารวมกับสหภาพในปี 1850 อันดับรัฐที่ 31 ในด้านผลเสีย เม็กซิโกและกลุ่มประเทศสหรัฐอเมริกามีข้อและมองสหรัฐอเมริกาว่ารุกรานประเทศเพื่อนบ้าน นับเป็นการเริ่มนัยนำยั่งจักรวรรดินิยมขึ้น เดียวกันผลเสียภายนอกในประเทศ ปรากฏว่าเด่นชัดคือการแตกแยกเพิ่มมากขึ้นของคนอเมริกันระหว่างกลุ่มนับสุนธรัฐมีทาส และกลุ่มต่อต้านการมีทาส เนื่องจากคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ที่ได้มานาปี 1848 เป็นคืนแคนพื้นที่ใหญ่ที่สุดตามคำประนีประนอมมิสซูรีปี 1820 โดยлагаเลี้น 36 องศา 30 ลิบดาจะพบว่าคืนแคนแคลิฟอร์เนียบนส่วนทางเหนือและคืนแคนยุทธ์ที่อยู่เหนือเลี้น 36 องศา 30 ลิบดาอันหมายถึงในพื้นที่ดังกล่าว ห้ามการมีทาสถิ่นแคนแคลิฟอร์เนียบนส่วนทางใต้และคืนแคนนิวเม็กซิโกอยู่ใต้เลี้น 36 องศา 30 ลิบดา อันหมายถึงในพื้นที่ดังกล่าวมีทาสได้ การตัดสินเชิงชาติการมีหรือไม่มีทาสในคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้เป็นปัญหาที่รัฐบาลกลางต้องพิจารณา และคนอเมริกันทั้งสองกลุ่มต่างพยายามชี้นำคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้เป็นไปตามความต้องการของตน

การขยายคืนแคนตะวันตกของสหรัฐอเมริกาจารดชายฝั่งแปซิฟิก (Manifest Destiny) ของเจมส์ เค. โพค บรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ กล่าวคือรวมเท็กชัลได้ในวันที่ 29 ธันวาคม 1845 เจรจา กับอังกฤษแบ่งเซโตเรกอนได้เรียบร้อยในวันที่ 15 มิถุนายน 1846 ทำสัมภาระกับเม็กซิโกเพื่อยืดครองคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ช้อตกลงถูกกำหนดด้วยทางการในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 1848

3.6 ความคิดของคนอเมริกันที่ถูกการมีหรือไม่มีทาสในคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ที่ได้มานาปี 1848²⁰

เพราะคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ที่ได้มานาจากเม็กซิโกปี 1848 เป็นคืนแคนพื้นที่ใหญ่ที่สุดเด็กที่เลี้น 36 องศา 30 ลิบดา จะมีบางส่วนอยู่เหนือและใต้เลี้นดังกล่าวซึ่งไม่ว่าจะบ่ชี้ชัด

ได้ เช่น คืนแคนเท็กชั่ส และ คืนแคนไวโอเรกอน เป็นผลทำให้คนอเมริกันแบ่งแยกแยกระหว่างความคิดเพื่อการมีและไม่มีท่าสินคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ ได้เป็น 4 แนวความคิดคือ

1. แนวความคิดของ เจมส์ เค. ไฟค์ เพื่อยุติปัญหาที่ดินคำประนีประนอมมิลชูรีปี 1820 เป็นหลัก คำประนีประนอมมิลชูรีปี 1820 กำหนดห้ามการมีท่าสินคืน 36 องศา 30 ลิบดาในคืนแคนหลุยส์เซียนาที่ซื้อมาจากฝรั่งเศสในปี 1803 โดยห้ามกำหนดห้ามก่อสร้าง 36 องศา 30 ลิบดาไปบรรดชาญพื้นแบบพิพากษา ห้ามการมีท่าสินคืนแคนเนื้อเลี้น 36 องศา 30 ลิบดา ทำสมได้เฉพาะในคืนแคนใต้เลี้นดังกล่าวเท่านั้น

2. แนวความคิดของคนทางเหนือกลุ่มต่อศ้านท่านำโดยเดวิด วิลмот ชาวเคนซิลเวานีย์ (David Wilmot) วิลмотเสนอเงื่อนไขวิลмот (The Wilmot Proviso 1846) กำหนดว่าต้องไม่มีท่าสินคืนแคนที่ได้มาจากการเม็กซิโก

3. แนวความคิดของคนทางใต้ที่สนับสนุนการมีท่าสินคืน นำโดยจอห์น ชี แคลชัน ชาคราราโนนาไต์ (John C. Calhoun) กำหนดว่ารัฐสภามีสิทธิห้ามการมีท่าสินคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ รัฐสภามีหน้าที่ออกกฎหมายปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินของประชาชนอเมริกันในแผ่นดินอเมริกา หมายความว่าท่าสินคือทรัพย์สินของนายท่าสินคือคนอเมริกัน ท่าสต้องขยายเข้าไปในคืนแคนตะวันตกเฉียงใต้ได้

4. แนวความคิดของคนตะวันตกนำโดยเลวิส เคส (Lewis Cass) ชาวมิชิแกน และสตีเฟน เอ. ดักลาส (Stephen A. Douglas) ชาวอิลลินอยส์ กำหนดว่าการจะมีหรือไม่มีท่าสินคืนกับการตัดสินใจของบริษัทในคืนแคนดังกล่าว อันหมายถึงขึ้นกับเสียงประชาชน (popular sovereignty or squatter sovereignty)

3.7 รัฐใหม่เข้ารวมกับสหภาพ

ในلمัยเจมส์ เค. ไฟค์ มีรัฐทางตะวันตกเข้ารวมกับสหภาพ 3 รัฐ

1. 29 ธันวาคม 1845 เท็กชั่สเข้ารวมกับสหภาพเป็นอันดับที่ 28 และเป็นอันดับที่ 15 ในกลุ่มรัฐมีท่าส

2. 28 ธันวาคม 1846 ไอโوا เข้ารวมกับสหภาพเป็นอันดับที่ 29 และเป็นอันดับที่ 14 ในกลุ่มรัฐเสรี

3. 29 พฤษภาคม 1848 วิสคอนซิน เข้ารวมกับสหภาพเป็นอันดับที่ 30 และเป็นอันดับที่ 15 ในการก่อตั้งรัฐเสรี

3.8 ตั้งโรงเรียนนายเรือในปี 1845

เพื่อฝึกนายทหารเรือหัมเปรสลิทธิภพ โรงเรียนนายเรือ (Naval School) ถูกกำหนดขึ้นตั้งขึ้นในวันที่ 10 ตุลาคม 1845 ที่บ้มเซฟเวอร์น เมืองแอนนาโพลิสในแมรีแลนด์ (Fort Severn, Annapolis) ในปี 1850 โรงเรียนนายเรือได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัย (The U.S.Naval Academy)

3.9 สหรัฐอเมริกาทำข้อตกลงกับพิวกรานาดราค็อกโคดปานามาปี 1846²¹

ในอดีตการเดินเรือเพื่อการค้าจากชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาหรือจากยุโรปจะมายังชายฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกาหรือเออเชีย เรือลินค์ค่าต้องแล่นอ้อมมหาสมุทรแอตแลนติกกับมหาสมุทรแปซิฟิกบริเวณที่เหมาะสมแก่การขุดคลองมากที่สุดคือค็อกโคดปานามา (Isthmus of Panama) ค็อกโคดปานามาเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของนิว granada (New Granada) ปัจจุบันคือประเทศไทยและนิว granada เปราะค็อกโคดปานามามีคุณค่าเพื่อการคมนาคมและเศรษฐกิจการค้า สหรัฐอเมริกาและนิว granada เกргงว่าอังกฤษและประเทศไทยอยู่ในอาณาจักรค็อกโคดปานามาเป็นผลให้วันที่ 12 ธันวาคม 1846 สหรัฐอเมริกาและนิวกรานาดาลงนามในข้อตกลงเพื่อการค้า (The Commercial Treaty 1846) กำหนดให้สหรัฐอเมริกามีสิทธิในการขุดคลองที่ค็อกโคดปานามาเพื่อเชื่อมมหาสมุทรแอตแลนติกกับมหาสมุทรแปซิฟิกโดยสหรัฐอเมริกาห้ามรับรองในอธิบดีของชาวกรานาดา และคลองที่สหรัฐอเมริกาจะดำเนินการขุดเพื่อการคมนาคมและการค้านี้จะเป็นกลางทุกชาติร่วมใจได้

3.10 สหรัฐอเมริกาขอซื้อคิวบาจากสเปนปี 1848

คิวบาเป็นอาณานิคมสเปนในทศวรรษที่ 19 เจนร์ เด. โรด หัวหน้ามีคุณค่าทางเศรษฐกิจคือ เป็นแหล่งปลูกอ้อยและเป็นตลาดรับซื้อสินค้าสำเร็จรูปรายใหญ่แห่งหนึ่งในละตินอเมริกา ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอยากได้คิวบาเป็นของสหรัฐอเมริกา ในปี 1848 โรด กำหนดให้หุตอเมริกากับประจำสเปนเจรจาเกี่ยวกับรัฐบาลสเปนขอซื้อคิวบานิวเงิน \$150 ล้าน รัฐบาลสเปนให้การปฏิเสธ

3.11 การเลือกตั้งปี 1848

เจมส์ เค. โพค ปฏิเสธการลงสมัครรับการเลือกตั้งในตำแหน่งประธานาธิบดีในนามพรรคเดวมเครติก เป็นสมัยที่สอง เพราะตลอด 4 ปีที่ผ่านมา โพคทำงานหนักมาก บัญชาการมี หรือไม่มีท่าสานคืนແนียงดังวันตกเฉียงได้เป็นประ เดินลำคูกุ่นการหาเสียงปี 1848 ไม่มีพรรคใด กล้านำเรื่องท่าสานเป็นนโยบายของพรรค มี 3 พรรคลงแข่งขันในการเลือกตั้งปี 1848 คือ

1. พรรคเดวมเครติก เสนอชื่อ เลวิส แคลส (Lewis Cass) จากมิชิแกน แห่ง ในผู้เสนอการใช้เสียงประชามติตัดสินการมีหรือไม่มีท่าสานคืนແนียงดังวันตกเฉียงได้ในตำแหน่ง ประธานาธิบดี

2. พรรควิก เสนอชื่อ ชาคารี เทเลอร์ (Zachary Taylor) วีรบุรุษใน สังคมรัฐเม็กซิโก ในตำแหน่งประธานาธิบดี

3. พรรครีชอย (The Free-Soil Party) สมาชิกเป็นกลุ่มคนทาง เหนือที่ ต่อต้านการมีท่าสานคืนແนียงดังวันตกเฉียงได้คำขวัญของพรรคคือ "Free Soil , Free Speech, Free Labor, and Free Men" เสนอชื่อมาร์ติน แวน บูเรน (Martin Van Buren) จาก นิวยอร์คในตำแหน่งประธานาธิบดี แวน บูเรน หวังจะได้รับการสนับสนุนจากคนอเมริกันสามกลุ่ม คือ กลุ่มต่อต้านทาสเหนือ (The Abolitionist Liberty Party) กลุ่มสมาชิกพรรควิก และพรรคเดวมเครติกที่ต่อต้านการมีท่าส แหลก แลกกลุ่มเดวมเครติกในนิวยอร์ค ผลการนับคะแนน ดือชาคารี เทเลอร์ชนะ

4. สหรัฐอเมริกา ภายใต้การนำของชาคารี เทเลอร์ 1849-1850

ชาคารี เทเลอร์ (Zachary Taylor 1784-1850) ชาวเวอร์จิเนีย จากพรรค วิกได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีคนที่สิบสองบริหารประเทศระหว่างปี 1849-1850 เทเลอร์ เป็นประธานาธิบดีคนที่สองที่เสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี รวมชาติelaในบริหาร ประเทศหนึ่งปีสี่เดือนห้าวัน (4 มีนาคม 1849 - 9 กรกฎาคม 1850) รองประธานาธิบดีคือ มิลลาร์ด ฟิล์มอร์ (Millard Fillmore)

4.1 เมืองปัญญาภัยในประเทศไทยในปัจจุบัน

ทันทีที่เข้าค่ารังค์ตำแหน่งประธานาธิบดี ปัญญาภัยเป็นปัญญาภัยในประเทศไทยที่ เทเลอร์ต้องแก้ไขมิทั้งหมด 4 ประเด็นสำคัญ²²

1. ปัญหาการมีหรือไม่มีทางโนดินแคนตะวันตกเฉียงใต้ที่ได้มานี้ 1848 ดินแดนนี้แบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่คือ ดินแดนแคลลิฟอร์เนีย ดินแดนนิวเม็กซิโก และดินแดนญี่ปุ่น แคลลิฟอร์เนียเป็นดินแดนส่วนแรกที่พร้อมเสนอตัวเข้ารวมกับสหภาพโดยเลือกร่วมกับกลุ่มรัฐเสรีทำให้คุณทางเดี๋ยคัดค้านไม่พ่อใจ เพราะมีผลทำให้ดูลัทธิอำนาจในภูมิสิการะห่างรัฐเสรี 15 รัฐและรัฐมีทาง 15 รัฐต้องเสียไป คือจะเป็นรัฐเสรี 16 รัฐ และรัฐมีทางเพียง 15 รัฐ

2. เท็กชัลล้อความเป็นเจ้าของ เนื้อดินแคนตะวันออกของดินแดนนิวเม็กซิโก เพราะเท็กชัลเป็นรัฐมีทาง สมาชิกในรัฐสภากลุ่มต่อต้านทางไม่ต้องการทำให้เท็กชัลมีลิทธิ์ของครองในดินแคนดังกล่าว เพราะนี้ย่อมหมายความว่าทางจะต้องขยายเข้าไปในส่วนดินแคนตะวันออกของดินแคนนิวเม็กซิโกได้ เท็กชัลเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อการหมวดลิทธิ์เนื้อดินแคนดังกล่าวด้วย การให้รัฐบาลกลางรับผิดชอบหนี้สินทั้งหมดของ เท็กชัลครึ่งที่ลงความประทศเอกสารจากเม็กซิโก

3. การมีหรือไม่มีทาง ในเขตเมืองหลวง (The District of Columbia)

4. การนำจับทาสที่หลบหนี ในปี 1793 กฎหมายนำจับทาส (The Fugitive Slave Law 1793) กำหนดเจ้าหน้าที่รัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐรวมกันนำจับทาสที่หลบหนีส่งคืนแก่เจ้าของทาส แต่เมื่อเวลาผ่านมาโดยเฉพาะในกลางศตวรรษที่ 19 ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลแห่งรัฐ (โดยเฉพาะรัฐทางเหนือ) ไม่ทั้งความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลกลางในการนำจับทาสส่งกลับคืนแก่นายทาสทางใต้ จำเป็นต้องมีการยกเลิกกฎหมายนำจับทาสปี 1793 และออกกฎหมายนำจับทาสมฉบับใหม่ เพื่อกำหนดให้รัฐบาลแห่งรัฐทั้งหมดห้ามนำจับทาสที่รัฐบาลกลางไม่สามารถนำจับทาสมฉบับใหม่ได้ สำหรับการนำจับทาสที่หลบหนี

ด้วยปัญญาภัย 4 ประเด็นสำคัญนี้ เฮนรี เคลลี่ วุฒิสมาชิกจากเคนทักกี (Henry Clay) ได้เข้ามาคลี่คลายด้วยการเสนอคำปรับนี้ประนอมปี 1850 (The Compromise of 1850) เฮนรี เคลลี่ ได้รับสมญานามว่าผู้ประนอมที่ยิ่งใหญ่ (The Great Compromiser) เพราะเป็นผู้กำหนดคำประนอมสร้างความพอใจแก่คุณทางเหนือและคุณทางใต้ อันมีผลทำให้

สหภาพคงอยู่ได้ ผลงานเด่นๆ อดีตมี 2 ประการคือ คำประนีประนอมมิสชูรีบี 1820 ยุติบัญชา
วิกฤติการณ์การมีท่าสินมิสชูรีบี 1819 คำประนีประนอมพักก่ออัตราภาษีสินค้าชาเข้าปี 1833
ยุติบัญชาการแทรกแยกของคนอเมริกัน ในเรื่องการกำหนดอัตราภาษีสินค้าชาเข้าปี 1832

29 มกราคม 1850 เฮนรี เคลล์ เสนอคำประนีประนอมปี 1850 เพื่อยุติบัญชา
ท่าสิน 4 ประเด็นสำคัญ²³ คือ

1. ให้คุณในดินแดนและวันตกเฉียงตัวซึ่งประชาคมติเพื่อกำหนดการมีหรือไม่มี
ท่าสานดินแดนของตน

2. ให้รัฐบาลกลางรับผิดชอบหนี้สินทั้งหมดของ เท็กซัสครั้งที่ทำสัมภาระประกาศเอกราช เพื่อให้เท็กซัสเลิกการอ้างมีสิทธิ เนื่องดินแดนและวันออกของดินแดนนิวเม็กซิโก

3. ท่าสังนีในเขตเมืองหลวง แต่ห้ามการค้าท่าสเพิ่มจากเดิมที่มีอยู่

4. กฎหมายการนำจับท่าสาหน่าย ต้องได้รับการรวมมือจากรัฐบาลแห่งรัฐ และรัฐส่วนภายนมีสิทธิออกกฎหมายแทรกแซงการค้าท่าสานกลุ่มรัฐมีท่าส

4.2 คณะกรรมการควบคุม內政部 1849

กระทรวงมหาดไทย (The Department of the Interior) เป็นหน่วยงานที่เจัดของรัฐบาลกลาง ก่อตั้งขึ้นในวันที่ 3 มีนาคม 1849 โธมัส อีวิง (Thomas Ewing) คือรัฐมนตรีคนแรก

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษเพื่อการชุดคลองลัคไนปี 1850²⁴

คลองที่จะชุดเพื่อเชื่อมแม่น้ำสุมุทรแอตแลนติกกับแม่น้ำมุทรแบบพิกมุงฯ ที่มีมีประ ายชัน เพื่อการคมนาคมและการค้า ในปี 1846 นำสมัยของเจมส์ เค. โพด เคยาห์ความสนใจชุดบริเวณคอคอดบานามากของนิว granada มีผลทำให้เกิดข้อตกลงด้วยสนธิสัญญาปี 1846 ครั้นในสมัยของชาครี เทเลอร์ นักธุรกิจอเมริกันได้ให้ความสนใจเพื่อการชุดเส้นทางน้ำลัดโดยผ่านนิครา瓜 (Nicaragua) อีกเส้นทางหนึ่ง อังกฤษได้ให้ความสนใจในการชุดคลองลัคเซ่นกัน เพราะอังกฤษมีอาณาจักรในเมริกาใต้และไม่ต้องการให้สหรัฐอเมริกามีสิทธิ เนื่องคลองลัคแต่เพียงผู้เดียว การเจรจาระหว่างอังกฤษและสหรัฐอเมริกาดำเนินขึ้นและในวันที่ 19 เมษายน 1850 รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาคือจอห์น เอ็ม. คลัตตัน (John M. Clayton) และตัวแทนอังกฤษคือเซอร์ เฮนรี เอล บูลเวอร์ (Sir Henry L. Bulwer)

ร่วมลงนามในสนธิสัญญาเคลตัน-บูลเวอร์ (The Clayton-Bulwer Treaty 1850) กำหนด
ว่าสหรัฐอเมริกา และอังกฤษร่วมกันรับรองความเป็นกลางของคลองที่ชุดข้ามอเมริกากลาง

4.4 เทเลอร์ถึงแก่กรรมในปี 1850

ต้นเดือนกรกฎาคม 1850 เทเลอร์ล้มเจ็บและถึงแก่กรรมในวันที่ 9 กรกฎาคม 1850 มิลลาร์ พิลمور์ รองประธานาธิบดีขึ้นรับตำแหน่งประธานาธิบดีแทน งานที่รับ托ดและต้องเร่งแก้ไขคือปัญหาทาส

5. สหรัฐอเมริกากลายได้การนำของมิลลาร์ พิลمور์ 1850-1853

มิลลาร์ พิลمور์ (Millard Fillmore 800-1874) ชาวนิวยอร์คจากพ่อครัว เป็นรองประธานาธิบดีคนที่สองที่ก้าวขึ้นเป็นประธานาธิบดีภายหลังการลี้ภัยของประธานาธิบดีชาครี เทเลอร์ มิลลาร์ พิลمور์ เป็นประธานาธิบดีคนที่สิบสาม บริหารประเทศระหว่างปี 1850-1853 ในภาวะของเทเลอร์โดยไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีงานขั้นสำคัญจะดำเนินการต่อไปในปี 1850 เพราะพิลمور์ ต้องการเห็นการคงอยู่ของสหภาพแม้คนทาส เนื่องจากไม่พอใจ และไม่เห็นการสนับสนุนก็ตาม

5.1 กฎหมายคำประนีประนอมปี 1850²⁵

เพื่อยุติปัญหาทาสและการคงอยู่ของสหภาพ พิลمور์ให้การยอมรับในคำประนีประนอมปี 1850 ของเซนต์ เคลลีย์ และให้มีผลงานทางปฏิบัติ

1. ยุติปัญหาการมีหรือไม่มีทาสในคืนเดนตะวันตกเฉียงใต้ที่ได้มานี้ 1848 ด้วยการยกหลักเลี้ยงประชาชนติด ผลที่เกิดขึ้นคือ

ก. 9 กันยายน 1850 แคลิฟอร์เนียเข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 31 และเป็นอันดับที่ 16 งานกลุ่มรัฐเสรี

ข. 9 กันยายน 1850 รัฐลากอออกกฎหมายนิวเม็กซิโกและยูท่าห์เป็นคืนเดน (The New Mexico Act and The Utah Act) กำหนดยกนิวเม็กซิโกและยูท่าห์เป็นคืนเดน (Territory) ให้คืนเดนทั้งสองชาติเสียงประชามติตัดสินปัญหาทาส นิวเม็กซิโกและยูท่าห์รับการมีทาส

2. ยุติบัญหาทึกชั้สว่างความเป็นเจ้าของ เนื้อคินแคนตะ วันออกของดินแดนนิว เม็กซิโก ด้วยกฎหมายเท็กซัส (The Texas Act 1850) ออกในวันที่ 9 กันยายน 1850 กำหนดให้รัฐบาลกลางรับผิดชอบหนี้สินหั้งหมดของ เท็กซัสครั้งที่สามคราวประการจากเม็กซิโก เป็นจำนวนเงิน \$10 ล้าน

3. ยุติบัญหาการมีหรือไม่มีทาสงานเขตเมืองหลวงด้วยกฎหมายออกวันที่ 20 กันยายน 1850 กำหนดห้ามคงมีในเขตเมืองหลวง และห้ามการค้าทาสเพิ่มในเขตเมืองหลวง วันที่ 1 มกราคม 1851

4. ยุติบัญหาการนำจับทาส laboreen ด้วยกฎหมายการนำจับทาสฉบับใหม่ (The New Fugitive Slave Act 1850) ออกวันที่ 18 กันยายน 1850 กำหนดรัฐบาลกลางและรัฐบาลแห่งรัฐร่วมมือกันนำจับทาส laboreen ส่งกลับคืนนายทาสทางใต้ ผู้ซึ่งช่วยเหลือทาส laboreen เป็นอาชญากร ด้วยกฎหมายฉบับนี้คือคำทุกคนที่พำนัสรัฐทางเหนือต้องถูกลงลิข่าวว่า เป็นทาส laboreen หรือมีคนช่วยนำหลบหนีและให้อิสระภาพแก่ทาส ผู้ช่วยหรือนำทาส laboreen ต้องถูกปรับ \$1000 และต้องจ่าย \$1000 แก่นายทาส หากผู้ช่วยหรือนำทาส laboreen ไม่มีเงินจ่าย \$2000 ต้องถูกจำคุก 1 ปี กฎหมายนำจับทาสฉบับใหม่ปี 1850 กำหนดโทษรุนแรงกับทาส laboreen นายทาสทางใต้พอใจในกฎหมายนำจับทาสปี 1850 นี้มาก และยอมรับข้อเสนอ 3 ประการข้างต้นโดยดี

คงทาง เนื้อความแท้จริงแล้วไม่ชอบกฎหมายนำจับทาสฉบับใหม่ปี 1850 แต่ต้องหาที่การยอมรับ เพราะต้องการหยุดการค้าทาสงานเขตเมืองหลวง และต้องการให้แคลลิฟอร์เนียได้ร่วมกับสหภาพในกลุ่มรัฐ เสรี

คงทางจะวันตกให้การยอมรับในคำบรรณีประนอมปี 1850 เพราะพอกใจในการใช้เลียงประชาชนดินแดนแคนตะ วันตกเฉียงใต้ และด้วยเลียงประชาชนดินนี้มีความเป็นประชาธิรัฐโดยแท้จริง

สรุปได้ว่าคำบรรณีประนอมของ เยนรี เคลล์ ทำให้สหภาพคงอยู่ และช่วยยึดราชอาณาจักร เกิดสิ่งกรรมภัย เมื่อองค์เมริกันออกใบได้ออกลับเอ็ดปี

5.2 จัดสรรงดินแคนตะ วันตก

ปี 1850 แคลลิฟอร์เนียเข้ารวมกับสหภาพเป็นรัฐที่ 31 และจัดอันดับเป็นรัฐ เสรีที่ 16 ซึ่งหมายความว่าปี 1850 นี้สัดส่วนของรัฐ เสรีกับรัฐมีทาสศึก 16 ต่อ 15 ในปีเดียวกันนี้

ผ้าเม็กซิกัน และยุ่งท้าที่ได้รับการยกฐานะ เป็นคืนแคนชั่งจะรอเป็นรัฐได้ในอนาคต
ในปี 1853 รัฐบาลเข้าจัดสรrainคืนแคนนาวชิงตัน ชั่ง เป็นพื้นที่หนึ่งสุดของคืนแคน
ไว้เรกอน

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับสเปนในปี 1857

คิวบาเป็นอาณานิคมสเปนมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 16 ในศตวรรษที่ 19 ชาวยา
นาพยาญามเรียกร้อง เอกราชและแยกตัวออกจากปกครองของสเปน เพราะไม่พอใจในวิถีทาง
การปกครองของสเปนเด่ากระทำการไม่สำเร็จ

ในปี 1851 นายพลนาร์ซิโซ โลเปซ (Narciso Lopez) นำการประดิษฐ์แยก
ตัว โดยระหว่างวันที่ 11-12 สิงหาคม 1851 ได้ชักชวนผู้ลี้ภัยสเปนและคนอเมริกันทางใต้
จำนวนหนึ่งจากนิวอร์ลีนส์ไปเป็นกำลังปฏิบัติการในคิวบา การปฏิบัติการล้มเหลว เพราะในวันที่
13 สิงหาคม 1851 กองกำลังสเปนนำคิวบาจับกุมคนอเมริกันทางใต้ร่วมปฏิบัติการได้ 51 คน
และพระหารชีวิตทั้งหมดในวันที่ 16 สิงหาคม ข่าวการประดิษฐ์คนอเมริกัน 51 คนเป็นผลให้
ชาวนาออร์ลีนส์ไม่พอใจและเข้าทำลายสถานกงศุลสเปนในนิวอร์ลีนส์ 1 กันยายน 1851
โลเปซถูกจับและถูกประหารชีวิตที่ริบานาในคิวบา พรศพของโลเปซซึ่งมีคนอเมริกันร่วมอยู่
ด้วยอีก 75 คน ถูกจับและนำตัวไปคุกชั่วансเปน

รัฐบาลอเมริกันเจรจาขอให้รัฐบาลสเปนปล่อยนักโทษอเมริกันทั้ง 75 คน และ
ยินดีจ่ายชดเชยค่าเสียหายแก่สเปนเพื่อการสร้างหรือซ่อมแซมสถานกงศุลที่นิวอร์ลีนส์ รัฐบาล
สเปนให้การตอบกลับด้วยดี

5.4 สนธิสูตรเมริกาสั่งห้ามนำเรือท่องเที่ยวมาเวียร์ 1852

ที่ก่อตั้งเปิดประทุมมาตั้งแต่ปี 1638 เพราะเป็นหาด้านศาสนาเศรษฐกิจและการเมือง
ตั้งเป็นชาติคณะตากชาติเดียวที่ได้ติดต่อค้าขายกับที่บุน เรื่องรายละเอียดของที่บุนได้รับรู้จากการ
บอกกล่าวของพ่อค้าชาวไทยเดพะ เรื่องราวดังนี้ที่ต้องสูญเสียคืนแคนและสิทธิทางการเมืองแก่
อังกฤษเพราพ่ายแพ้ในสงครามฟิลิน (1839-1842) เป็นผลทำให้ที่บุนได้คิดว่าสมัยล่าอาณิคม
ได้ยกลุ่มชาติคณะตากชาติเดียวที่เริ่มขึ้นอีกครั้งแล้ว ตลอดเวลาผ่านมาหลายชาติทางยุโรปพยาญามเรียก
ร้องให้ที่บุนเปิดทำการค้า แต่ที่บุนคงท้าการปฏิเสธเรื่อยมา

เพื่อการค้ากับญี่ปุ่นและต้องการให้ญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือแก่กองลูกเรือเมริกันหากเรืออับปาง ปลายปี 1852 พิลمورส์พลเรือจัตวาเมททิว ชี. เพอร์รี่ (Matthew C. Perry) ก็อลาสันเดินทางไปยังญี่ปุ่น การเบิดประเทศของญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการมีในปี 1854

5.5 การเลือกตั้งปี 1852

พระคริสตจักรส์พาร์กส์ฟิลด์ สก็อต (Winfield Scott) วีรบุรุษจากสังคมรัฐเม็กซิกันผู้ซึ่งเคยรับเลือกในการดำเนินการหนังบราห์นาอิบดี นายนายพระคือให้การสนับสนุนในการนี้ประนอมปี 1850

พระคเดวิลเมเครติกส์แฟรงกลิน เพียซ (Franklin Pierce) ลงรับเลือกในการดำเนินการหนังบราห์นาอิบดี นายนายพระคือให้การสนับสนุนในการนี้ประนอมปี 1850 และมติเวย์ร์จิเนีย-เคนทักกี ปี 1798

พระคริชชอย ส์จ็อทัน ฟ. เฮล (John P. Hale) ลงรับเลือกในการดำเนินการหนังบราห์นาอิบดี นายนายพระคือไม่เห็นด้วยกับคำประนี้ประนอมปี 1850 และล้มเลิกสถาบันทาล

ผลการนับคะแนนปรากฏว่าแฟรงกลิน เพียซชนะการเลือกตั้งโดยได้รับการสนับสนุนจาก 27 รัฐใน 31 รัฐ และได้รับคะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี 254 คะแนน

6. สมรัชโยเมริกากลายใต้การนำของแฟรงกลิน เพียซ 1853-1857

แฟรงกลิน เพียซ (Franklin Pierce 1804-1869) ชาวนิวแฮมเชียร์ จากพระคเดวิลเมเครติก เป็นประธานาธิบดีคนที่ลิบส์บริหารประเทศระหว่างปี 1853-1857 รองประธานาธิบดีคือวิลเลียม อาร์. ดี. คิง (William R.D. King) นโยบายของเพียซในการบริหารประเทศคือให้การสนับสนุนคำประนี้ประนอมปี 1850 มุ่งจัดสรรตินแคนตะวันตกอย่างเป็นธรรมเพื่อให้คนอเมริกันได้เข้าถึงมั่นคง และสร้างสรรค์ความสามัคคีให้เกิดแก่อเมริกันชน สมรัชโยเมริกาในช่วงสมัยของเพียซมีแต่ความวุ่นวาย คนอเมริกันแยกแยกกันมากกว่าอดีตจนเกือบนำไปสู่สังคมกลาง เมืองก่อนปี 1861 บัญญาที่ถูกกฎหมายในประเทศมีสองเรื่องคือ คุณภาพ หนืดต่อต้านการขยายตัวของทาสในดินแคนตะวันตก และคุณภาพ หนืดต่อต้านคนต่างด้าว

6.1 สหรัฐอเมริกาขอซื้อคืนแคนดอนเหนือของ เม็กซิโกในปี 1853²⁶

เพาะการดินทองในปี 1849 (The Gold rush of '49) และการเติบโตเพิ่มมากขึ้นของประชากรในแคลิฟอร์เนียเป็นผลให้มีการเรียกร้องสร้างเส้นทางรถไฟผ่านที่ดินวันตากเฉียงดัลลี่ชาญพั่ง แซชิพิก จากการได้สำรวจด้วย เห็นพ้องต้องกันว่าเส้นทางรถไฟที่ดินสุดคือเส้นทางที่ทอดยาวเหนือพื้นที่ ตอนเหนือของ เม็กซิโก (ปัจจุบันคือพื้นที่ตอนใต้ของนิวเม็กซิโกและอะริโซนา) เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในวันที่ 19 พฤษภาคม 1853 รัฐบาลเมริกันกำหนดให้เจมส์ แก๊ดส์เดน (James Gadsden) ชาวคาโรไลนาใต้เป็นทูตเจรจา กับรัฐบาลเม็กซิกัน ผลของการเจรจาปรากฏว่าในวันที่ 30 ธันวาคม 1853 รัฐบาลเม็กซิโก กับรัฐบาลเม็กซิกัน ยกดินแดน 30,000 ตารางไมล์ทางตอนเหนือของ เม็กซิโกให้สหรัฐอเมริกา โดยสหรัฐอเมริกายินดีจ่ายเงิน \$10 ล้านเป็นค่าดินแดนดังกล่าวแก่ เม็กซิโก การซื้อคืนแคนดอนครั้งนี้รู้จักกันในนาม The Gadsden Purchase 1853 นับเป็นพื้นที่ล้วนสุดท้ายที่สหรัฐอเมริกาได้จาก เม็กซิโก

6.2 ซื้อญี่ปุ่นเป็นคืนทั้งหมดให้สหรัฐอเมริกาในปี 1854²⁷

ปลายปี 1852 เม็ทธิว ชี.เบอร์รี ถือสาสน์ของประธานาธิบดีมิลเลต พิลمور์ กำหนดให้ญี่ปุ่นเปิดทำการค้ากับสหรัฐอเมริกา และให้ความช่วยเหลือแก่ลูกเรือเมริกันหากเรือเกิดอับปาง ใจล้มเหลว เกาะญี่ปุ่น

8 กรกฎาคม 1853 เม็ทธิว ชี.เบอร์รี นำเรือเข้าสู่อ่าวเออุด (ปัจจุบันคืออ่าวโตเกียว) 14 กรกฎาคม 1853 เบอร์รีนำสาสน์เสนอต่อรัฐบาลญี่ปุ่น และจะกลับมารับคำตอบในต้นปี 1854

8 มีนาคม 1854 เบอร์รีพร้อมเรือรบเจ็ค滥 และของกำนัลเข้าพบรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อรับคำตอบ รัฐบาลญี่ปุ่นให้การตอบรับยินดี เปิดการเจรจาร่วมลงนามในสนธิสัญญาคานากาวา (The Treaty of Kanagawa 1854) กำหนดสาระสำคัญ 3 ประการคือ สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นจะเป็นมิตรที่ดีต่อกัน ญี่ปุ่นยินดีเปิดทำการค้ากับสหรัฐอเมริกาที่เมืองท่า 2 แห่งคือชิมาตะ กับฮาระโกดา ทะยุนากะอูกิโนะโด และญี่ปุ่นยินดีให้ความช่วยเหลือแก่ลูกเรือเมริกันหากเรืออับปาง ใจล้มเหลว เกาะญี่ปุ่น สนธิสัญญาคานากาวาปี 1854 เป็นสนธิสัญญาฉบับแรกที่ญี่ปุ่นทำกับชาติตะวันตก เมื่อญี่ปุ่นเปิดประเทศ

6.3 สหรัฐอเมริกาพยายามยึดครองคิวบา ช่องสเปนในปี 1854²⁸

คิวบาเป็นอาณานิคมของสเปนตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 16 ชาวยุโรปจึงพยายามปฏิบัติการนำคิวบาแยกตัวออกจาก การปกครองของสเปน สหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะคนทางใต้ที่หัวใจคิวบาระเห็นด้วย เศรษฐกิจคือเป็นตลาดและแหล่งเกษตรกรรมใหญ่ที่ควรแก้การเข้ายึดครอง

ในปี 1848 สมัยเจมส์ เค. โซล รัฐบาลสหรัฐอเมริกาเคยขอซื้อคิวบาราจากสเปน งานเงิน \$100 ล้าน แต่รัฐบาลสเปนห้ามการนี้เสีย

ความต้องการยึดครองคิวบาระเป็นผลในทางปฏิบัติอีกรั้งในปี 1854 เริ่มจากในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 1854 เจ้าหน้าที่สเปนที่สำรวจในคิวบาระเรื่อสินค้าอเมริกาชื่อแบล็ค วอร์เรอ (Black Warrior) ในชื่อหาลจะ เมิดกุญแจข้อบังคับที่สเปนกำหนดไว้ ทูตสหรัฐอเมริกาประจำสเปนคือบีแยร์ โซลแล (Pierre Soule) ใช้ประดิษฐ์เรื่อสินค้าแบล็ค วอร์เรอเป็นเหตุมุ่งนำสหรัฐอเมริกาให้ทำสัมภาระกับสเปนเพื่อสหรัฐอเมริกาจะได้ยึดครองคิวบาระ ช่วงเดือนเมษายน-สิงหาคม 1854 รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาคือวิลเลียม มาร์ซ (William L. Marcy) สั่งให้โซลแล ประชุมร่วมกับทูตอเมริกันประจำอังกฤษคือเจมส์ บูชานาน (James Buchanan) และทูตอเมริกาประจำฟรنسคือ เจนส์ เมสัน (James Mason) ที่เมืองออสเทนในเบลเยียม (Ostend) เพื่อหารแนวทางนำคิวบาระจากการยึดครองของสเปนจากการประชุมเป็นผลให้ในวันที่ 18 ตุลาคม 1854 ทูตอเมริกาทั้งสามร่วมกันร่างอสเตรียน mannifesto (The Ostend Manifesto 1854) กำหนดว่าถ้าสเปนปฏิเสธการขายคิวบาระ สหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาจะใช้กำลังทหารยึดครองคิวบาระ

ประธานาธิบดีแฟรงกลิน เพียซไม่ท้าการรับรองในคำประกาศอสเตรียน mannifesto 1854 ตลอดจนคนอเมริกันทางเหนือกลุ่มต่อต้านการมีทางสัมภาระกันรวมตัวคำประกาศปี 1854 ถูกกำหนดขึ้นเพื่อคนทางใต้ผลักดันและต้องการให้สหรัฐอเมริกาทำสัมภาระกับสเปนเพื่อครอบครองคิวบาระโดยมุ่งหวังให้คิวบาระเป็นดินแดนใหม่ของสหภาพที่เป็นครั้งการขยายตัวของท่าส คำประกาศปี 1854 ทำให้รัฐบาลของแฟรงกลิน เพียซต้องม้วนมองหั้งภาษาในและภายนอกประเทศภาษาในประเทศมีผลเสื่อมหนึ่งรัฐบาลสนับสนุนการขยายตัวของท่าส เป็นการเพิ่มความแตกแยกแก่คนทางเหนือและทางใต้ ภาษีนอกประเทศมีผลสร้างความบาดหมางใจระหว่างสหรัฐอเมริกากับสเปน

6.4 สหรัฐอเมริกาทำข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกันทั้งหมดในปี 1854

ในวันที่ 5 มิถุนายน 1854 สหรัฐอเมริกากับแคนาดาทำข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน (The Reciprocity Treaty 1854) กำหนดทั้งสหรัฐอเมริกาและแคนาดาจะมีสิทธิร่วมกันทำการประมงบริเวณชายฝั่งตะวันออกจากเกาะเคป เบรตัน (Cape Breton Island) ลงไปทางใต้ถึง เส็นชนา 36 องศา (ประมาณค่าโรลนาเหนือ) และต่างยกเว้นการเรียกเก็บภาษีผลิตผลเกษตรกรรมบางชนิด

6.5 การหลั่งไหลของผู้อพยพชาวอุรูบุสหรัฐอเมริกาไปกลางศตวรรษที่ 19²⁹

การก่อตั้งและการเติบโตของประเทศสหรัฐอเมริกา มีผลทำให้ชาวอุรูบุสหรัฐฯ หลังจากเข้าตั้งมั่นเป็นประชากรอเมริกัน ช่วงจากปี 1830-1840 ชาวอุรูบุสหรัฐฯ มากกว่าห้าแสนคนเดินทางมาสหรัฐอเมริกา 44% มาจากไอร์แลนด์ 30% มาจากเยอรมันี 15% มาจากอังกฤษ ที่เหลือมาจากประเทศอื่น ๆ ในยุโรป

ระหว่างปี 1840-1850 ผู้อพยพจากยุโรปหนึ่งล้านห้าแสนคนเข้าตั้งมั่นในสหรัฐอเมริกา 49% มาจากไอร์แลนด์ เพราะบัญหาความยากจนไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง เจ้าของที่ดินไอร์แลนด์คือคนอังกฤษผู้เก็บเกี้ยวผลประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียว และเพราะต้องเผชิญบัญหาความอดอยากขาดแคลนอาหารเริ่มในปี 1846 (The Potato Famine) ชาวไอริชไม่เดินทางไปแคนาดา เพราะแคนาดาเป็นอาณาจักรอังกฤษ พอใจมาสหรัฐอเมริกา เพราะมีระบบการปกครองแบบประชาธิรัฐ มีที่ดินเบ็ดเสร็จรองการเข้าตั้งมั่น และมีงานทำ เช่นสร้างถนน ชุดคลอง และวางรางรถไฟ เมื่อมาถึงสหรัฐอเมริกา ชาวไอริชนิยมเข้าอยู่อาศัยในย่านลังคอมเมือง เช่นที่นิวยอร์ก บอสตัน อัลบานี บัลติมอร์ เชนต์หลุยส์ ชิคไนแนด และนิวอร์ลีนส์ ทำงานเป็นกรรมกรหรือลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมรายไม่เกี่ยงค่าจ้างแรงงาน และสวัสดิการมีผลสร้างความไม่พอใจแก่ลูกจ้างแรงงานอเมริกัน

ชาวเยอรมันีเป็นผู้อพยพกลุ่มใหญ่กลุ่มที่สองรองจากชาวไอริชช่วงปี 1845-1860 มีชาวเยอรมันีเข้าตั้งมั่นในสหรัฐอเมริกาว่าหนึ่งล้านสามแสนคน เนื่องจากการเลือกเข้าตั้งมั่นในสหรัฐอเมริกา เพราะความบีบคั้นทางการเมืองภาษาในประเทศภายนอกปี 1815 เป็นต้นมาและชาวเยอรมันต้องการโอกาสสร้างฐานะใหม่เพื่อแสงไฟเสรีภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ

ชาวเยอรมันที่ความสนใจในสหรัฐอเมริกาสถานที่ซึ่งให้เสรีภาพแก่ประชาชนและที่ดินราคาถูกง่ายแก่การเข้าตั้งมั่นสร้างฐานะ เมื่อมาถึงสหรัฐอเมริกา ชาวเยอรมันพ้อใจเข้าตั้งมั่นในดินแดนตะวันตกตอนกลาง เช่นในไอโอวา อินเดียน่า อิลลินอยส์ วิสคอนเซน ไอوا และมิสซูรี ทำเกษตรกรรมโดยไม่ใช้แรงงานทาส

บรรดาผู้อพยพเหล่านี้ในเวลาต่อมาได้รับการยอมรับเป็นประชากรอเมริกัน ด้วยความพยายามหนักเพื่อสามารถถือครองดินฐานะความเป็นอยู่ มั่งคั่งและสร้างชุมชนของกลุ่มพากคนในสังคมอเมริกันผลทำให้อเมริกันชนเกรงกลัวไปกว่าผู้แปลงสัญชาติเหล่านี้จะ เติบโตและเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอเมริกันแบบเก่า

ความรู้สึกต่อต้านของอเมริกันชนต่อคนต่างชาติ (ผู้อพยพที่แปลงเป็นสัญชาติอเมริกัน) นับวันทวีเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะในดินแดนภาคเหนือในปี 1845 ฝีกรรรมตั่งก่อตั้งเป็นสมาคมภายใต้ชื่อ The Supreme Order of the Star-Spangled Banner นายบายของสมาคมคือต่อต้านคนต่างชาติ ให้การสนับสนุนแก่อเมริกันชนที่เป็นโปรดแสแตนท์ในการเข้ารับราชการ ไม่รับรู้ความเป็นไปของสังคม จากการไม่รับรู้ความเป็นไปของสังคมเป็นผลให้สมาคมนี้ถูกเรียกอีกชื่อว่าพรรคนี้รู้ (The Know-Nothing Party)

6.6 การจัดสรรดินแดนตะวันตกในปี 1854

เพื่อให้เกิดการเข้าตั้งมั่นในดินแดนตะวันตกเพิ่มมากขึ้น ในวันที่ 3 สิงหาคม 1854 รัฐสภาออกกฎหมายจัดสรรที่ดิน (The Graduation Act 1854) กำหนดลดราคาที่ดินจากเอเคอร์ละ \$1 เป็นเอเคอร์ละ 12.50 เซน และยึดราย เวลาการจ่ายเงินค่าที่ดินจาก 10 ปี เป็น 30 ปี ผู้ซื้อที่ดินล้วนใหญ่เป็นคนทางเหนือและตะวันตก เพราะไม่ต้องการให้คนทางใต้ได้เข้าครอบครองด้วยเกรงจะนำพาสัญญาเข้ามานในดินแดนจัดสรรใหม่เหล่านี้

6.7 บัญชีเคนซัส-เนบรัสก้าปี 1854³⁰

ดินแดนเคนซัส (Kansas) และดินแดนเนบรัสก้า (Nebraska) เป็นดินแดนสองผืนสุดท้ายของดินแดนที่สหรัฐอเมริกาซื้อมาจากฟรั่งเศสในปี 1803 (The Louisiana Purchase 1803) ที่รัฐบาลกลางยังไม่ได้เข้าดำเนินการจัดสรร ด้วยข้อตกลงมิสซูรีปี 1820 (The Missouri Compromise 1820) กำหนดลากเส้น 36 องศา 30 ลิบดา ผ่านดินแดนหลุยส์เซิร์ฟปี 1803 พื้นที่เหนือเส้น 36 องศา 30 ลิบดา ห้ามการมีทาส พื้นที่ใต้เส้น 36 องศา

30 ลิบดามีท่าสัตต์ คืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้าตั้งอยู่ เหนือเล็น 36 องศา 30 ลิบดาน คนทางเหนือกลุ่มต่อต้านการมีท่าสัตต์ของการให้คืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้าขึ้นตอกลงมิลซูรีปี 1820 ซึ่งหมายความว่าต้องไม่มีท่าสานในคืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้า แต่คนทางใต้และทางตะวันตกเดียงได้มีความคิดว่านเมื่อไหลีธิแก่คนในคืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้า แต่ที่สหรัฐอเมริกาได้ครอบครอง เพราะทำสัมภาระ เม็กซิกอินปี 1848 ใช้เสียงประชาชนตัดตามคำประนีประนอมปี 1850 (The Compromise of 1850) การยึดหลักเสียงประชาชนตัดความนำเข้าในคืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้าด้วย

23 มกราคม 1854 สตีเฟน เอ ดักลาส เสนอกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้า (The Kansas - Nebraska Act 1854) ต่อรัฐสภาทำหนายกเลิกกฎหมายคำประนีประนอมมิลซูรีปี 1820 (เพื่อน่าจะมีผลบังคับใช้ เหนือคืนแคนเนนชัส-เนบรัลก้าซึ่ง เป็นคืนแคนล่วนสุดท้ายที่สหรัฐอเมริกาซื้อมาจากฝรั่งเศสปี 1803 และอยู่เหนือเล็น 36 องศา 30 ลิบดาน) และให้คนในคืนแคนเนนชัสและคืนแคนเนบรัลก้าใช้เสียงประชาชนตัดให้การมีหรือไม่มีท่าสานคืนแคนของตน

30 พฤษภาคม 1854 กฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้าผ่านมีผลบังคับใช้ คืนแคนเนนชัสในบังจุบัน เป็นที่ตั้งของรัฐแคนเนนชัสและพื้นที่ทางตะวันออกของโคโลราโด คืนแคนเนบรัลก้าในปัจจุบัน เป็นที่ตั้งของรัฐเนบรัลก้า คาดก็ต้าเหนือ คาดก็ต้าใต้ ไวโอมิง และมองทานา

ท้าทีของคนอเมริกันเมื่อกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้าปี 1854 มีผลบังคับใช้

1. คนทางเหนือต่อต้านกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้า 1854 เช่นไมซิแกนฟีก้าเรียกร้องให้ยกเลิกกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้า 1854 ยกเลิกกฎหมายนำจับทาสปี 1850 และยกเลิกการมีท่าสานเขตเมืองหลวง ในแมลชาชูเซท ชาร์ลส์มาชิกชาลล์ ชัมเนอร์ (Charles Sumner) เชื่อว่ากฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้าปี 1854 จะนำประเทศสู่ช่วงวิกฤติ ในเบลสตันประภาษาม่าทีความร่วมมือบูร্ঝิตตามกฎหมายนำจับทาสปี 1850

2. พระคยาการเมืองทั้งสองแตกแยก สามารถทางใต้ของพระคยาไม่เครติกและพระคยาที่การสนับสนุนกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้า 1854 แต่สามารถทางเหนือของพระคยาเดโมเครติกและพระคยาที่ต่อต้านกฎหมายแคนเนนชัส-เนบรัลก้า 1854 เป็นผลให้การเมืองช่วงปี 1854-1861 พระคยาทั้งสองไม่สามารถจะรวมตัว เหนียวแน่นสร้างความมั่นคงแข็งแกร่งทางการเมืองได้

3. อันราอัม ลินคอล์นปราบกู้คัว ลินคอล์นนายหนุ่มจากอิลลินอยส์ เสนอแนวความคิดต่อต้านการขยายดินแดนของท่าสานดินแคนตะวันตกใหม่

4. การก่อตั้งพรรครีพับลิกันเกิดจากสมาคมซิกพาร์ตี้เดโมเเครติกและพรรครีพิกที่ต่อต้านการมีท่าสานดินแคนตะวันตกใหม่ได้แยกตัวออกมาก่อตั้งพรรครีพิกภายในประเทศให้ชื่อพรรครีพับลิกัน (The Republican Party) การก่อตั้งพรรครีพับลิกันอย่าง เป็นทางการมีขึ้นที่เมืองแจ็คสันนิชิกาเบ (Jackson) ในวันที่ 6 กรกฎาคม 1854 นายนายของพรรครีพิกมีนั่นในนโยบาย การเมืองเดิมของรามัส เจพีแอร์ลัน

5. การของเลือดที่แคนซ์ลันปี 1856 คืนดินแคนซ์ลสอยู่ใต้ดินแคนเนบรัสก้าและอยู่ระหว่างรัฐเสรีกับรัฐมีทาส ช่วงการตัดสินใจนำบัญชาการมีหรือไม่มีท่าสของชาวแคนซ์ล ปราบกู้คุณทางเหนือและคุณทางใต้ได้เข้ามาแทรกแซง

คุณทางเหนือซึ่งต่อต้านทาส (anti-slavery) พากันเดินทางเข้ามายังแคนซ์ล และตั้งมั่นที่เมืองลอเรนซ์กับโทเปก้า (Lawrence, Topeka)

คุณทางใต้ซึ่งสนับสนุนการมีท่าสจากมิสซูรี (pro-slavery) พากันเดินทางเข้ามายังแคนซ์ล และตั้งมั่นที่เมืองเอทชินสันกับเลคัมตัน (Atchinson, Lecompton)

คันทั้งสองกลุ่มพยายามแทรกตัวเข้าไปมีบทบาททางการเมือง เพื่อการร่างธรรมนูญ และจัดตั้งรัฐบาลในคืนดินแคนซ์ลตามความต้องการของตนเพื่อการมีหรือไม่มีทาส บัญชาการที่ว่า ความตึงเครียดเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ขณะเดียวกันรัฐทางเหนือและรัฐทางใต้ที่สนับสนุนคนที่ถูกกลุ่มได้ทำการช่วยเหลือลั่งกองกำลังและอาวุธแก่กลุ่มของตนในคืนดินแคนซ์ล การของเลือดในแคนซ์ล (The Bleeding Kansas) เริ่มขึ้นในวันที่ 21 พฤษภาคม 1856 เมื่อกองกำลังกลุ่มสนับสนุนการมีท่าสบุกเข้าเมืองลอเรนซ์ของกลุ่มต่อต้านทาส ในช่วงวันที่ 24-25 พฤษภาคม 1856 ภายใต้การปฏิบัติการของจอห์น บราวน์ (John Brown) และค朵อีกเจ็ดคนได้ลอบฆ่ากลุ่มผู้สนับสนุนการมีท่าสตาย 5 คน บัญชาการมีหรือไม่มีท่าสในคืนดินแคนซ์ล ทำให้เกิดการประท้วงระห่ำที่ว่า กลุ่มต่อต้านการมีท่าสและกลุ่มสนับสนุนการมีท่าสมิพลาที่ประชาชนต้องเสียชีวิตไม่ต่ำกว่า 200 คนในช่วงการของเลือดที่แคนซ์ล เพื่อยุติบัญชาการเป็นที่รับบาลกลางต้องลั่งกองกำลังทหารเข้ามายังบุกเหตุ

6.8 การเลือกตั้งปี 1856

พรครีพับลิกันจัดส่งจดหมาย ชี.ฟรีเมอนท์ (John C. Fremont) จากแคลิฟอร์เนีย ลงรับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี

พรค.เดวิลล์ เครติกจัดส่ง เจมส์ บุชานาน (James Buchanan) จากเพนซิลวาเนียลงรับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี

พรค.วิกร่วมกับพรค.โนothig (The Know-Nothing Party) จัดส่งมิลลาร์ พิลمور์ (Millard Fillmore) จากนิวยอร์กลงรับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดี

ผลการนับคะแนนเจมส์ บุชานานจากพรค.เดวิลล์ เครติกจะทำการเลือกตั้ง เพราะนโยบายของพรค.ห้ามการสนับสนุนในคำประนีประนอมปี 1850 และกฎหมายแคนซัส-แนบรัฐก้าปี 1854 ซึ่งยึดเสียงประชามติเพื่อการตัดสินปัญหาท่าสินดินแดนตะวันตกใหม่

สหรัฐอเมริกาช่วงปี 1841-1857 ที่มีข่ายจัดชาญผู้มีความสามารถทางด้านการเมืองและด้านการปกครอง ด้วยการครอบครองดินแดนสามฝั่นในที่คือ เท็กซัสโดยการรวมด้วยความเต็มใจ ออกอนโดยการเจรจาตกลงกับอังกฤษ และดินแดนตะวันตกเฉียงใต้โดยมีข้อตกลง เนื้อเรื่องการเมือง การได้ดินแดนตะวันตกเพิ่มและการจัดสรรงดินแดนตะวันตกเป็นปัญหานำมาซึ่งการแตกแยก เพราะคนทางใต้ต้องการนำท่าสเข้าไปในดินแดนตะวันตกใหม่ ขณะที่คนทางเหนือต่อต้านการนำท่าสเข้าสู่ดินแดนตะวันตกใหม่ด้วยความแตกต่างกันของสามภาคในระบบเศรษฐกิจ สังคม ความต้องการในการกำหนดอัตราภาษีสินค้าขาเข้า ความก้าวหน้าและการพัฒนาภายในภาคต่าง ๆ ภาระการเงินการธนาคาร อำนาจการจัดการในดินแดนตะวันตก ท่าส และสิทธิของรัฐ นำไปสู่การแตกแยกเพิ่มมากขึ้นจนเกิดสูตรรัฐบาลกลาง เมืองไนปี 1861 ซึ่งจะเรียนกันต่อไปในบทที่ 9

ເສີອຮຣດບທີ່ 8

1. Oliver P.Chitwood, Rembert W. Patrick and Frank L. Owsley.
The American Peoule : A History. Volume I to 1877. (New Jersey : D.Van Nostrand Company, Inc. 1962). p.377.
2. Charles Van Doren and Robert McHenry. Webster's Guide to American Histoty. (Massachusetts : G+C. Merriam Company, Publishers, 1967), p.167.
3. Chitwood, The American People : A History, Volume I to 1877. pp.377-378.
4. I bid. pp.379-381.
5. T. Harry Williams and Hazel C. Wolf. Our American Nation. (Ohio : Charles E. Merrill Books, Inc. 1966). pp.328-329.
6. I bid. pp.329-330.
7. I bid. p.330
8. Chitwood, The American People : A History. Volume I to 1877. pp.384-388.
9. Van Doren, Webster's Guide to American History. p.176.
10. Chitwood, The American Peoule : a History. Volume I to 1877. p.390.
11. I bid. pp.389-390.
12. Williams, Our American Nation. pp.337-338.
13. I bid. pp.338-339.
14. I bid. pp.340-341.
15. Lewis Paul Todd and Merle Curti. Rise of the American Nation. (New York : Harcourt, Brace & World, Inc. 1961). pp332-333.

76. I bid., p.333
17. Loc.cit.
18. I bid., p.334.
19. I bid., p.333
20. I bid., p.364.
21. Webster's Quide to Americal History. p.182
22. Todd, Rise of the American Nation. pp.365-366.
23. Williams, Our American Nation. p.353.
24. Chitwood, The American Peonle : A History. Volume I to 1877.
p.431.
25. I bid., pp.491-496.
26. Thomas A. Bailey^t and David M.Kennedy. The American Pageant :
A History of the Republic. (Massachusetts : D.C.Heath and
Company, 1987). pp 384-385.
27. Todd, Rise of the American Nation. pp.598-599.
28. Bailey, The American Pageant : A History of the Republic,
pp.383-384.
29. Todd, Rise of the American Nation. pp.303-305.
30. Chitwood, The American Peonle : A History, Volume I to 1877.
pp.502-504.
31. Todd, Rise of the Americal Nation. pp.370-372.